

VLAAMS BELANG MAGAZINE

INNENLAND

Afgiftekantoor: GENT X
(P4A9074)

Justitiepaleis is makkelijkste om te ontsnappen'

beveiliging van het Brusselse
zwaarst beveiligde gevangenis
het heli ontsnappen
og altijd kinderspel

opcrimineel gaat
liegen uit gevangenis

Gangsters gaan vliegen

rietal ontsnapt in enkele
conden met helikopter
gevangenis Brugge

GE Ashraf Sekkaki (29), alias 'de schrik van de
mensen die gisteren per helikopter uit de gevangenis van Brugge bevrijd

GE Ashraf Sekkaki (29), alias 'de schrik van de
mensen die gisteren per helikopter uit de gevangenis van Brugge bevrijd

GE Ashraf Sekkaki (29), alias 'de schrik van de
mensen die gisteren per helikopter uit de gevangenis van Brugge bevrijd

GE Ashraf Sekkaki (29), alias 'de schrik van de
mensen die gisteren per helikopter uit de gevangenis van Brugge bevrijd

GE Ashraf Sekkaki (29), alias 'de schrik van de
mensen die gisteren per helikopter uit de gevangenis van Brugge bevrijd

GE Ashraf Sekkaki (29), alias 'de schrik van de
mensen die gisteren per helikopter uit de gevangenis van Brugge bevrijd

GE Ashraf Sekkaki (29), alias 'de schrik van de
mensen die gisteren per helikopter uit de gevangenis van Brugge bevrijd

GE Ashraf Sekkaki (29), alias 'de schrik van de
mensen die gisteren per helikopter uit de gevangenis van Brugge bevrijd

GE Ashraf Sekkaki (29), alias 'de schrik van de
mensen die gisteren per helikopter uit de gevangenis van Brugge bevrijd

GE Ashraf Sekkaki (29), alias 'de schrik van de
mensen die gisteren per helikopter uit de gevangenis van Brugge bevrijd

GE Ashraf Sekkaki (29), alias 'de schrik van de
mensen die gisteren per helikopter uit de gevangenis van Brugge bevrijd

GE Ashraf Sekkaki (29), alias 'de schrik van de
mensen die gisteren per helikopter uit de gevangenis van Brugge bevrijd

GE Ashraf Sekkaki (29), alias 'de schrik van de
mensen die gisteren per helikopter uit de gevangenis van Brugge bevrijd

GE Ashraf Sekkaki (29), alias 'de schrik van de
mensen die gisteren per helikopter uit de gevangenis van Brugge bevrijd

GE Ashraf Sekkaki (29), alias 'de schrik van de
mensen die gisteren per helikopter uit de gevangenis van Brugge bevrijd

GE Ashraf Sekkaki (29), alias 'de schrik van de
mensen die gisteren per helikopter uit de gevangenis van Brugge bevrijd

GE Ashraf Sekkaki (29), alias 'de schrik van de
mensen die gisteren per helikopter uit de gevangenis van Brugge bevrijd

GE Ashraf Sekkaki (29), alias 'de schrik van de
mensen die gisteren per helikopter uit de gevangenis van Brugge bevrijd

GE Ashraf Sekkaki (29), alias 'de schrik van de
mensen die gisteren per helikopter uit de gevangenis van Brugge bevrijd

GE Ashraf Sekkaki (29), alias 'de schrik van de
mensen die gisteren per helikopter uit de gevangenis van Brugge bevrijd

HET MEER TE LEGGEN

is geen spelbreker op kamp

De Star

Zes gedetineerden ontsnappen met ladder van aannemer, vier worden snel weer

Moeder helpt zoon en kompanen

vluchten uit gevangenis Merksplas

Ontsnappings
uit gevangenis
in stijgende lijn

De Clerck was
dagje cipier

Al dat praten. Nu zie je wat ervan komt

Herman De Croo over de kanker aan zijn stemband

De Standaard

Topgangsters ontsnappen uit
gevangenis met helikopter

Reputatie: aartsgevaarlijk

Gangsters
gijzelen piloot
en vrouw

Beveiliging al jaren lek als een zeef

WÉÉR GANGSTERS
GEVLUCHT,
NU IN BRUSSEL

DE CLERCK
«JUSTITIEPALEIS VÁLT
NIET TE BEVEILIGEN»

DE RUYVER
«ER KOMEN
ONTSNAPINGEN»

Topgangster ontsnapt per
helikopter uit gevangenis

Ontsnapt met
schuifladder

WRIJ IN
30 SECONDE

DE 13 VLAAMSE GERECHTSGEBOUWEN DOORGEGLIP

NIEMERGENS ECHT BEWAKING

Spectaculaire bevrijding gevangenen legt nog maar eens beveiligingsprobleem bloot

Bewaking justitiepaleis is 'lachertje'

Ontsnapt met schuifladder

Ontsnapt met schuifladder

Ontsnapt met schuifladder

Ontsnapt uit het hart

Moeder helpt zoon en kompanen

vluchten uit gevangenis Merksplas

Ontsnappings
uit gevangenis
in stijgende lijn

De Clerck was
dagje cipier

Al dat praten. Nu zie je wat ervan komt

Herman De Croo over de kanker aan zijn stemband

De Standaard

Topgangsters ontsnappen uit
gevangenis met helikopter

Reputatie: aartsgevaarlijk

Gangsters
gijzelen piloot
en vrouw

Beveiliging al jaren lek als een zeef

WÉÉR GANGSTERS
GEVLUCHT,
NU IN BRUSSEL

DE CLERCK
«JUSTITIEPALEIS VÁLT
NIET TE BEVEILIGEN»

DE RUYVER
«ER KOMEN
ONTSNAPINGEN»

Topgangster ontsnapt per
helikopter uit gevangenis

Ontsnapt met
schuifladder

WRIJ IN
30 SECONDE

DE 13 VLAAMSE GERECHTSGEBOUWEN DOORGEGLIP

NIEMERGENS ECHT BEWAKING

Spectaculaire bevrijding gevangenen legt nog maar eens beveiligingsprobleem bloot

Bewaking justitiepaleis is 'lachertje'

Ontsnapt met schuifladder

Ontsnapt met schuifladder

Ontsnapt met schuifladder

Ontsnapt met schuifladder

Philip Claey's

Hoofredacteur

Only in Belgium

Een minister van Staat en voormalig premier noemde België ooit een apenland. Ook al had hij daar zelf ook een aandeel in, de typering was raak. Dat bleek weer eens overduidelijk uit de actualiteit van de voorbije maanden. Zware gangsters kunnen met het grootste gemak ontsnappen uit de gevangenis en zelfs uit het Brusselse justitiepaleis. Minister van Justitie De Clerck weigert zijn verantwoordelijkheid te nemen en beweert dat het justitiepaleis niet kan beveiligd worden, terwijl iedereen met maar een beetje gezond verstand weet wat er moet gebeuren.

Het is geen wonder dat dit land wereldwijd met stip genoteerd staat als een uitermate gunstig werkterrein voor criminelen. De samenstelling van de gevangenisbevolking kan dat alleen maar beamen.

Toen twee ontsnapte Marokkaanse gangsters in hun land van oorsprong werden opgepakt, liet de Belgische Justitie weten te zullen onderhandelen over hun uitlevering. Kan het nog wereldvreemder? Bij ons kunnen de twee gewelddadige veelplegers vrijkomen na amper drie jaar, terwijl ze in Marokko wellicht twintig jaar krijgen. Opgeruimd staat netjes. Er komt wat celruimte vrij. Er vallen minder slachtoffers. Goede zaak ook voor de belastingbetalers. De Belgische Justitie reageert echter altijd vanuit die linkse reflex dat het welzijn van de ouders prioritair is. Tijd voor verandering.

Syndicaat van het volk

Dit land blijft maar wat aanmodderen. Bij het uitvoeren van een van haar meest essentiële taken, namelijk de veiligheid van zijn burgers garanderen, blijft de Belgische overheid flagrant in gebreke. Aan de opendeurdagen in onze gevangenissen lijkt maar geen einde te komen. Het federale begrotingstekort loopt intussen tegen de twintig miljard euro aan. En wie heeft er nog iets gehoord van de ooit als zo broodnodig beschouwde 'verregaande staatshervorming'?

Wat die staatshervorming betreft: met de vele ruggengraatloze politici die dezer dagen de parlementen en de regeringsbanken bevolken, raakt Vlaanderen geen stap verder. De N-VA won de verkiezingen met een behoorlijk ambitieus Vlaams programma, maar beloofde nadien toch braafjes binnen de Belgische lijntjes te zullen kleuren. Welnu, échte Vlaamse staatsmannen moeten buiten de lijntjes durven kleuren. Dat is de les van de vele volkeren die zich de voorbije jaren hebben bevrijd uit unitaire boeien: onder meer Tsjechië en Slowakije, Slovenië, Kroatië, Estland, Letland en Litouwen.

Partijen en politici die het ernstig menen met de toekomst van ons volk, moeten dringend uitgekende scenario's voor de Vlaams-Waalse boedelscheiding voorbereiden. Hier is voor ons een belangrijke taak weggelegd. Al in het najaar zal het Vlaams Belang het voortouw nemen en nog meer mensen trachten te overtuigen van de noodzaak van een onafhankelijke Vlaamse staat. We hebben immers geen tijd te verliezen. De Belgische status quo lijdzaam ondergaan, onze Vlaamse welvaart en toekomst op de helling zetten en de Belgische tricolore krijtlijnen respecteren, is geen optie. Vlaamse onafhankelijkheid is niet alleen de beste keuze, het is ook de enige keuze.

Vele journalisten vragen me welke weg het Vlaams Belang de komende jaren zal volgen. Ik antwoord dan steeds naar waarheid dat wij van de zomermaanden gebruik maken om in alle rust en kalmte het laatste verkiezingsresultaat te analyseren en de krijtlijnen voor de toekomst uit te tekenen. Maar laat alleszins nu al duidelijk zijn dat het Vlaams Belang het syndicaat van het volk is en blijft. Wij hebben hoegenaamd niét de ambitie om een partij als alle andere te worden. Wij blijven aan de kant van de gewone Vlaamse man en vrouw staan. Wij zijn en blijven de rebelse anti-establishmentpartij!

Bruno Valkeniers

Nationaal voorzitter

Deze maand is onze gastcommentator
Chris Janssens, Vlaams Parlementslid

Vlaams regeerakkoord zonder ambitie

De stembusslag van 7 juni zorgde voor een veranderd Vlaams politiek landschap. Ongeveer een maand na de verkiezingen was er al het regeerakkoord van Peeters II (bestaande uit CD&V, N-VA en SPA). Dat had helaas heel wat minder verandering in petto. Veel vragen, weinig antwoorden.

De onderhandelingsnota van formateur Kris Peeters belooft al weinig goeds, het uiteindelijke regeerakkoord blinkt uit in communautaire nietszeggendheid. De vijf resoluties van het Vlaams Parlement (intussen al een decennium oud!) zitten samen met de splitsing van BHV en de o zo noodzakelijke staats-hervorming in de Belgische kluis waarvan enkel de Franstaligen de sleutel hebben. De nieuwe strategie is wachten op de vraag van de Franstaligen. Maar wat als zij ook afwachten? Daarover zwijgen de regeringspartijen in alle talen.

De stapsgewijze methode van de N-VA lijkt meer en meer op een omgekeerde processie van Echternach. Het enige wat de N-VA al bereikt heeft, is zichzelf aantrekkelijk genoeg maken voor de traditionele partijen. De partij treedt (opnieuw) toe tot de Vlaamse regering. Doet ze deze keer wél de rit uit? Aan het communautaire luik in het Vlaams

regeerakkoord zal dat zeker niet te danken zijn. Tijdens de regeringsonderhandelingen heeft de N-VA de 'afrit Vlaanderen' alvast gemist.

Maximaal gebruik maken van de eigen bevoegdheden is de nieuwe stelregel – is dat niet de evidentie zelve? Aanvullende kinderbijslag, Vlaamse hospitalisatieverzekering? Akkoord, maar wanneer komen die er? En is daarvoor voldoende budgettaire ruimte in een regering die volop moet besparen? Of is het enkel camouflage bij gebrek aan strategie voor de beloofde staats-hervorming? Zoals gezegd: veel vragen, weinig antwoorden.

De Vlaams Belang-fractie in het Vlaams Parlement zal de komende vijf jaren telkens de vinger op de wonde(n) van deze centrumlinkse regering leggen. Met 21 volksvertegenwoordigers is het Vlaams Belang de op één na grootste fractie en de grootste oppositiepartij. Het Vlaams Belang zal meer dan ooit nodig zijn. Wie pleit er anders voor (onder meer) Vlaamse standvastigheid, beter beveiligde en meer gevangenen? Wie voert er anders actie tegen (onder meer) de algemene regularisatie van illegalen en de bouw van alsmaar meer moskeeën? Het Vlaams Belang is en blijft de enige remedie tegen de vele Belgische ziektes.

Citaten

“Nu de regeringen zijn gevormd, wordt duidelijk dat de partijen hun macht vooral gebruiken om de partijbelangen te behartigen, en veel minder bezig zijn met het landsbelang of het algemeen belang.”

Wim Van de Velden
in *De Tijd*, 17.07.2009

“Zowat zeventig procent van de bevolking in onze gevangenissen bestaat uit alloctonen - vooral jongeren. Ik ben geen sociaal assistent. Ik stel alleen vast dat onze opvoeding op het terrein van normen en waarden sterk verschilt van de opvoeding van kinderen in alloctone milieus.”

Strafpleiter Sven Mary
in *De Standaard*, 01.08.2009

“Als we goed op weg zijn om één probleem op te lossen, dan is het wel de overbevolking van onze gevangenissen: alweer drie cellen vrij. Is dit een grap, of om te huilen? Gangsters met lef maken dezer dagen dankbaar gebruik van de hemeltergende nonchalance van de Belgische Justitie.”

Jan Segers
in *Het Laatste Nieuws*, 05.08.2009

“Eerst pikt een helikopter op de binnenplaats van de Brugse gevangenis drie zware jongens op, daarna gaan zes gedetineerden met een ladder over de muur van die van Merksplas, gisteren werden drie gangsters gewapenderhand uit het Brusselse justitiepaleis bevrijd. In Hollywood bedanken ze voor zo'n bij het haar gegerepen scenario, maar bij ons is het geen fictie, maar realiteit.”

Dirk Musschoot
in *Het Nieuwsblad*, 05.08.2009

“44 procent van de bijna 10.000 gevangenen zijn buitenlanders. Een groot deel van de zware misdaad zit in die groep.”

Criminoloog Brice De Ruyver
in *Gazet van Antwerpen*, 06.08.2009

“De CD&V, die al twee jaar de minister van Justitie levert, belooft in haar verkiezingsprogramma van 2007 dat ze door middel van een publiek-private samenwerking in twee jaar tijd 1500 extra cellen zou klaar hebben. Die cellen zouden er stáán. (...) Die twee jaar zijn nu voorbij en er zijn... 92 extra cellen bijgekomen.”

John De Wit
in *Gazet van Antwerpen*, 06.08.2009

Anderstalig

Volgens een rapport van Kind en Gezin heeft 20,4% van de kinderen die vorig jaar in Vlaanderen geboren zijn een andere moedertaal dan het Nederlands. Het begrip 'moedertaal' is in dit verband letterlijk te nemen: het betreft hier de taal die de moeder met haar kind spreekt. In de provincies Vlaams-Brabant en Antwerpen liggen de cijfers het hoogst. Daar spreekt respectievelijk 28,9 en 27 procent van de moeders een andere taal dan het Nederlands met hun kind. In Vlaams-Brabant is dat voornamelijk Frans. In Antwerpen komen Arabisch en Berbers het meest voor als vreemde talen. De ontluisterende cijfers zijn het gevolg van het lakse immigratiebeleid, meer bepaald de massale regularisatie van illegalen, de 'Snel Belg'-wet en het 'inburgeringsdecreet', dat nog steeds volledig vrijblijvend is. Wanneer hier niet dringend iets aan gedaan wordt, blijft het dwelen met de kraan open.

Geen controles meer

De boerka veroorzaakte politieke heisa nadat een politienota uitlekte. Daarin stond namelijk: "Vrouwen in boerka mogen niet meer worden gecontroleerd door mannelijke agenten, enkel door vrouwelijke agenten." Na de commotie liet de federale politie weten het besluit opnieuw te bekijken. Waarom zou een mannelijke agent de identiteit van een vrouw in boerka niet mogen controleren? Elke landgenoot moet op elk moment van de dag zijn identiteitskaart kunnen voorleggen als de politie daarom vraagt. Waarom zouden moslims dat dan niet moeten?

Geen ACW-steun meer

Het katholieke weekblad *Tertio* kan voortaan niet meer op de steun van het ACW rekenen. "Besparingen", zo luidt het officieel, maar het heeft er alle schijn van dat dit niet meer is dan een drogreden. *Tertio* publiceerde onlangs namelijk een kritisch artikel over de christelijke vakbond ACV en de Christelijke Mutualiteit. *De Standaard* (27.07.2009) citeerde een van de ACW-topmannen als volgt: "Dit artikel deed onze haren te berge rijzen (...) We waren echter al een tijd teleurgesteld in het weekblad. Wij vinden daar niet echt in terug wat ons, sociaal progressieve christenen, bekommert. Daarentegen wordt wel geregeld stem gegeven aan de rechtse visie, zelfs aan het extreemrechtse Vlaams Belang. Als er dan moet geschrapt worden in het meeneenaat (de steun, nvdr.), tja dan valt de bijl op iets wat al lang teleurstelt." Wie het waagt kritiek te leveren op de vakbond en tegelijkertijd onze partij aan bod laat komen, wordt dus meteen aan de kant geschoven...

Politie-hoofddoek

In het Engelse politiedistrict Avon and Somerset worden agenten voortaan verplicht een hoofddoek te dragen wanneer ze een moskee betreden. Het politiekorps heeft hiervoor speciaal een hoofddoek laten ontwerpen, in twee kleuren en voorzien van een politie-embleem... Politieagentes die tijdens het uitoefenen van hun job "uit respect" voor moslims een symbool van de onderdrukking van de vrouw moeten dragen, absurder kan haast niet.

De ijzeren hand van Gennez

Frank Vandenbroucke vond dat de SPA zich veel te weinig profileerde in het dossier van de staatshervorming. Dat bracht hem frontaal in botsing met Caroline Gennez die geen seconde wakker ligt van communautaire kwesties en rechtmatige Vlaamse eisen. Vandenbroucke was een 'lastigaard' en moest weg. Het mes lag al een tijd klaar en Gennez stak het na de verkiezingen zonder aarzelen in zijn rug. De manier waarop de partijtop VDB heeft gedumpt, zorgt aan de basis en in verschillende afdelingen voor erg boze reacties. De ijzeren hand van Gennez regeert. Of is het de hand van Steve Stevaert, de man die beweert dat socialisme 'gezellig' is?

Vlamingen betalen 75% van de boetes

In 2008 werd pakweg 75% van de boetes in Vlaanderen geïnd. In exacte cijfers: 42,4 van de 57,5 miljoen euro. Het gros van die boetes werd uitgesproken door politierechtbanken. In Brussel en Wallonië wordt veel minder geflitst en veel vaker een oogje toegeknepen. Eerder al raakte bekend dat de ambtenaren van het ministerie van Financiën minder strenge controles uitvoeren in Franstalig België en boetes en achterstallige bijdragen sneller kwijtschelden. De brave Vlaming is – zoals altijd in dit land – de dupe van het verhaal.

Triest hoogtepunt

Het aantal winkeldiefstallen in dit land bevindt zich op een absoluut hoogtepunt. Vorig jaar werden maar liefst 19.136 winkeldiefstallen gepleegd, wat een kwart meer is dan tien jaar geleden. Het totale verlies voor de winkeliers wordt jaarlijks op tien miljoen euro geschat. In werkelijkheid zijn de cijfers echter nog een pak hoger, aangezien één derde van de getroffen winkeliers geen aangifte doet "wegens te tijdrovend en toch zonder resultaat", stelt de ondernemersorganisatie Unizo. In april wees het Vlaams Belang reeds op de problematiek van de winkeldiefstallen. De Antwerpse afdeling van onze partij stelde toen een 'Winkel Veilig'-plan voor, dat werk maakt van meer veiligheid voor de winkeliers en het winkelend publiek. De huidige statistieken bewijzen dat het hoog tijd is voor een kordate aanpak!

De beste kandidaat

De beste kandidaat voor de job van administrateur-generaal van de Rijksdienst voor Pensioenen (RVP) mag niet benoemd worden, omdat hij een Vlaming is. Omdat er reeds een Nederlandstalige adjunct-administrateur is, kan enkel nog een Franstalige in aanmerking komen. "Vermits geen enkele Franstalige kandidaat slaagde in de selectie, moet de hele procedure voor de selectie van een RVP-topman van voren af aan herbeginnen. En mogen alleen Franstalige kandidaten zich melden" (*De Standaard*, 27.07.09). Welkom in Absurdistan.

PS blijft PS

Na de verkiezingen van 7 juni luidde het bij de PS voor de zoveelste keer dat de partij werk ging maken van een 'nieuwe ethiek in de politiek'. Al snel bleek welke concrete invulling de Waalse socialisten aan dit begrip gaven, toen niemand minder dan Michel Daerden – reeds jaren genoemd in affaires en voor het overige bekend voor zijn straalbezopen publieke optredens – gebombardeerd werd tot federaal minister van Pensioenen. Samen met hem lijkt nu ook Didier Donfut terug te keren. Ondertussen raakte immers bekend dat Daerden zijn partijgenoot Donfut heeft voorgesteld om als 'expert' op zijn kabinet te komen werken. Deze zaak illustreert nogmaals de sfeer van 'cameraderie' die binnen de grootste zelfbedieningszaak van het land heerst.

Goed nieuws!

Het nieuws dat Marie-Rose Morel leed aan baarmoederkanker sloeg eind januari in als een bom. Haar levenskansen werden ingeschat op 10 à 20 procent. Marie-Rose toonde zich na het vernemen van het slechte nieuws echter strijdvaardiger dan ooit. Midden augustus bereikte ons het verheugende bericht dat haar doorzettingsvermogen werd beloofd. De zware therapie is niet voor niets geweest. "UZ Gasthuisberg heeft voor een mirakel gezorgd. De tumor is weg, de liesklieren kankervrij", liet Marie-Rose weten. Ze dankt langs deze weg nogmaals alle mensen die de afgelopen maanden in Gasthuisberg naast en met haar vochten: "En u, die meeleeftde, meevocht en bad: u gaf me vleugels. Vandaag is dag één van de 1.825 die me scheiden van volledige zekerheid kankervrij te zijn. Maar ik voel dat deze veldslag beslissend was voor de oorlog. Leve het leven!"

Wat kost het koningshuis?

Uit een enquête blijkt dat een derde van de Belgen voorstander is van een volledige afschaffing van de omstreden koninklijke dotaties. Ruim zeventig procent vindt dat er veel te veel belastinggeld naar het koningshuis gaat. Dat zou wel eens kunnen kloppen. Trends-Tendence legde de kosten van de Franse president en die van koning Albert en zijn gevolg naast elkaar. Volgens nauwkeurige berekeningen kosten Sarkozy en het Franse Elysée jaarlijks 112,5 miljoen euro, het Belgische koningshuis 31,6 miljoen euro. Het wordt interessant als je dat omrekent naar de prijs per inwoner. Dan betaalt elke 'Belg' 3 euro voor Albert en elke Fransman iets meer dan de helft (1,70) euro voor Sarkozy. En de monarchisten altijd maar beweren dat een president meer zou kosten dan een koning.

Inertie troef

De zoveelste ontsnapping legde de inertie bij Justitie op een pijnlijke wijze bloot.

Uitgerekend op de dag dat Justitieminister De Clerck in de Brugse gevangenis cipier was komen spelen met het oog op een leuk verslag in een tv-programma, slagen drie notoire gangsters erin om diezelfde gevangenis met een helikopter te verlaten. En nauwelijks enkele dagen later wisten zes gedetineerden uit de gevangenis van Merksplas te ontsnappen met behulp van een eenvoudige ladder, dankzij een nonchalante aannemer.

Toch is de meest ergerlijke blunder deze van Brugge, omdat Justitie zeer goed wist dat Sekakki en zijn kompanen vluchtgevaarlijk waren. Sekkaki had overal rondgebazuind dat hij zou vluchten en dat de helikopter zijn uitverkoren methode was. Toch had Justitie de topgangster wetens en willens weggehaald uit de beveiligde afdeling van de Brugse gevangenis. Opvallend was vooral de grote gelatenheid waarmee Justitie op de ontsnapping reageerde. Een hoogst bedaarde Stefaan De Clerck verklaarde laconiek dat er geen fouten waren begaan en dat de juiste beslissingen genomen waren. "Maar tegen een dermate uitgekende en gesofisticeerde ontsnapping valt nu eenmaal niets te beginnen."

Uitgekiend? Gesofisticeerd? Dag Jan. De gijzelnemers van de helikopterpijl waren hoogst onervaren! Bovendien was deze stunt in het recente verleden tweemaal voorgedaan: in april 2007 ontsnapte de Franse gangster Erik Ferdinand op deze wijze uit Lantin en een half jaar later had topcrimineel Nordin Benallal hetzelfde scenario op het getouw gezet vanuit de gevangenis van Itter. Toch had Justitie sindsdien nagelaten de nodige maatregelen te treffen. Toenmalig minister van Justitie Onkelinx stelde de installatie van spankabels in Brugge duidelijk in het vooruitzicht. Toch werd daar onder de CD&V-ministers Vandeuren en De Clerck geen werk van gemaakt en bleef men hangen in de discussiefase. Er is dus wel degelijk getalmd en er zijn bijgevolg zeer zeker fouten gemaakt door Justitie.

Lachwekkend

Als remedie tegen nieuwe ontsnappingen zwaaide CD&V'er Verherstraeten nadien met een voorstel om de voorwaardelijke invrijheidsstelling te bemoeilijken voor al wie probeert te ontsnappen. Dergelijke criminelen zouden voortaan twee derde in plaats van één derde van hun straf moeten uitzitten. Zou Verherstraeten beseft hebben hoe lachwekkend zijn voorstel wel is? De dreiging van een uitgestelde vrijlating maakt op dit soort gangsters niet de minste indruk, vermits zij door hun wangedrag of recidivisme doorgaans toch niet in aanmerking komen voor een sterk ingekorte straftijd. Bovendien bevindt liefst 40% van de gedetineerden zich in voorlopige hechtenis, waardoor het CD&V-voorstel op hen niet eens kan toegepast worden. De Kamerfractie van het Vlaams Belang heeft om die reden een voorstel van Marijke Dillen uit 1993 heringediend, dat ontsnappen op zich strafbaar stelt met een bijkomende gevangenisstraf van twee tot vijf jaar. Een idee dat ook door de cipiersbonden gesteund wordt én dat vandaag reeds in de praktijk wordt toegepast in Frankrijk.

De CD&V is fel gekant tegen zo'n aparte bestraffing. "Onze partij heeft het nodige respect voor het vrijheidsinstinct van elk levend individu," verklaart Verherstraeten. Is het respect voor de slachtoffers en voor de samenleving dan niet stukken belangrijker?

Walen werken tegen

Intussen ziet het ernaar uit dat ook het gevangenisdossier een communautaire twistappel aan het worden is. Wegens het alsmat toenemende plaatsgebrek heeft De Clerck zich genoodzaakt gezien een akkoord te sluiten met de Nederlandse Justitie omtrent de huur van enkele honderden cellen in het Noord-Brabantse Tilburg. Een terechte beslissing, al blijft ze te beperkt. Wij hadden graag gezien dat De Clerck tegelijk de twee aangeboden Nederlandse gevangenisboten zou afkopen, zodat er bij-

komend vijfhonderd plaatsen konden gecreëerd worden op het water.

Maar zelfs de brave beslissing inzake de huur van Nederlandse celcapaciteit wordt nu om allerlei redenen gesaboteerd door de Franstalige meerderheidspartijen. Tegelijkertijd weigeren de Waalse cipiersbonden in verscheidene gevangenissen om 'in overtal' te gaan, zodat de overbevolking steeds meer een Vlaams probleem aan het worden is. Een zoveelste reden om dringend werk te maken van de splitsing van Justitie.

Bart Laeremans

Scenario van een misdaadverhaal

Kort nadat Bart Laeremans zijn artikel over de zomerontsnappings schreef, vertrok hij naar het buitenland. Hij was nog niet aangekomen op zijn bestemming toen het Brusselse justitiepaleis het decor werd van dit levensechte misdaadverhaal.

Eind 2008 plegen zes gangsters een gewelddadige *homejacking* in Londerzeel. De daders eisen de sleutels van de auto, een geldkoffer en cash geld. Ze bedreigen twee vrouwen met handvuurwapens en een driejarig kind met een Kalasjnikov. Uiteindelijk slagen de overvallers erin een laptop en cash geld buit te maken.

Tijdens hun vlucht stoten vier van de zes gangsters op een toesnellende politiepatrouille, die de achtervolging inzet. Vlak bij een bos naast de A12 houdt de wagen van de overvallers plots halt en de vier inzittenden zetten het op een lopen. Er ontstaat een vuurgevecht tussen de lokale politie en de gangsters. De gangsters laten zich niet onbetuigd en schieten om te doden. Toch slaagt de lokale politie, die onder-
tussen ook de
s t e u n

krijgt van de federale politie, erin om drie van de vier bandieten in te rekenen. De vierde vluchter kan niet onmiddellijk meer gevat worden. Net zomin als de vijfde en zesde man. Deze laatste twee zijn met een andere wagen gevlucht. Al bij al puik werk van de politie.

Bij de arrestatie van de drie opgepakte, één minderjarige en twee meerderjarigen, blijkt dat ze al gekend waren bij het gerecht voor gelijkaardige feiten. Eén van hen werd zelfs kort voordien door de strafuitvoeringsrechtbank "onder voorwaarden" vrijgelaten.

We maken een sprong in de tijd. Het is dinsdag 4 augustus 2009, 9u45 in de ochtend. In het justitiepaleis waar vier van de zes *homejackers* – een vierde boef is ondertussen ook gevat – terechtstaan, worden de beklaagden ontdaan van hun boeien zoals dat de gewoonte is. Plots zwaaien de deuren open. Twee gemaskerde en gewapende handlangers – vermoedelijk de vijfde en zesde man, die de politie nooit kon pakken – stormen de zaal binnen. Ze houden de rechter onder schot en nemen een veiligheidsagent in een armklem. "*Pas d'histoire, couchez vous,*" roepen ze. Verstijfd van angst duiken de andere veiligheidsagenten, de advocaten en de rechter onder hun bank. Twee minuten later staan Oussama Trimini Langeri, Youssef Oulad Haj Chaïb en Abdelhalim Akil en hun twee handlangers op straat. Ze vluchten in een Renault Clio.

Woede en verontwaardiging

In Londerzeel wordt woedend en verontwaardigd gereageerd. Ook bij de politiemensen heerst frustratie. Dat is goed te begrijpen, want zij zien de vrucht van hun werk verloren gaan. En soms moeten politiemensen hun

leven riskeren in vuurgevechten met ontsnapte of vervroegd vrijgelaten gangsters, die in een normale rechtsstaat tot het einde van hun dagen achter slot en grendel zouden zitten. De in Vlaanderen populaire komiek Urbanus vergeleek politie en Justitie ooit met een estafetteploeg. De politie is de eerste loper die snel uit de startblokken schiet en een uitstekende tijd loopt. Maar Justitie is de tweede loper die de stok laat vallen. Zonder goed resultaat van de tweede, heeft de inspanning van de eerste geen enkele zin.

Zes Marokkanen

Van de acht gevangenen die in de zomermaanden van 2009 konden ontsnappen waren er zes van Marokkaanse origine. We zetten hun namen nog eens op een rijtje: *Mohammed Johry, Abdel Had Kahjary Mulloul, Ashraf Sekaki, Oussama Trimini Langeri, Abdelhalim Akil en Youssef Oulad Haj Chaïb*. Is dit toeval?

In een bijzonder lezenswaardige bijdrage op zijn webstek www.visionair-belgie.be schrijft de cultuurfilosoof Johan Sanctorum hierover: "Er lijkt in de fatsoenlijke pers een taboe te rusten op het hoog exotisch gehalte van dit gezelschap, om toch maar het Centrum voor Gelijke Kansen en Anti-Racisme niet te bruskieren. Toch legde een gerespecteerd criminologe als Marion Van San in het verleden al herhaaldelijk de vinger op de zere plek: zowat de helft van de Marokkaanse criminelen kan als een gewoontecrimineel beschouwd worden. 70% van onze gevangenispopulatie is overigens van allochtone herkomst. Het is in onze contreien een hachelijke zaak om dit aan te kaarten: altijd weer komt men in het extreemrechtse verdomhoekje terecht. Maar werkelijkheidsontkenning heeft nog nooit een probleem helpen oplossen."

Evert Hardeman

Onoprecht en ongeloofwaardig

In zijn 21-julitoespraak drong Koning Albert II plots aan op een staatshervorming.

Vorig jaar kreeg koning Albert de lachers nog op zijn hand door het in zijn toespraak naar aanleiding van de Belgische nationale feestdag uitgebreid te hebben over armoedebestrijding, en nauwelijks twee weken later een bod van 50 miljoen euro uit te brengen op een Toscaanse villa, voorzien van een domein van 31 hectaren en een wijngaard. Dit jaar maakte hij het zo mogelijk nog bonter...

In zijn meest recente 21-juliboodschap had de vorst het immers in alle ernst over de sociale gevolgen van de economische crisis en de nood aan ethiek en financiële transparantie. Daarnaast stelde hij zich openlijk vragen bij "het toenemende materialisme in de samenleving". Het kwam de koning naar eigen zeggen voor dat de ethiek het eerste gebied is waarin actie moet worden gevoerd. Want de wereldwijde financiële crisis is blijkbaar "grotendeels toe te schrijven aan het gebrek aan ethiek".

Best mogelijk dat er in die stelling zelfs enige waarheidswaarde zit, maar in de materie van ethiek en plat materialisme is vooral koning Albert slecht geplaatst om lessen te geven. Integendeel, hij zou er beter krijgen.

Luxejacht

Zo schafte hij zich, nog geen drie weken na zijn vaderlijke toespraak, een peperduur motorjacht aan. Een luxejacht van 27 meter, iets groter toch dan de 15 meter van het jacht dat hij enkele jaren geleden kocht. De catalogusprijs van de nieuwe aanwinst bedroeg 4,6 miljoen euro.

En een dag later raakte nog een andere exuberante uitgave bekend. Een vliegtuig deze keer. Voor zijn officiële bezoeken zal de koning der Belgen voort-

aan gebruik maken van een Portugese Airbus met 380 zitplaatsen. Toch wel een reusachtig toestel voor het vervoer van delegaties op buitenlandse missie. De oorspronkelijke offerte vermeldde trouwens slechts 180 zitplaatsen. Maar het zal gelijk hoe een waardig vervoermiddel worden voor de man die vliegtuigen van de luchtmacht stevast als private en gratis taxidienst gebruikt voor zijn vakantie-uitstapjes.

Wie het breed heeft, kan het breed laten hangen. En de aankoop van boten of vliegtuigen mag alleszins geen pro-

bleem vormen voor het staatshoofd. De huidige financiële crisis is sowieso meer een zaak voor zijn onderdanen dan voor hemzelf.

Na de indexaanpassing van 2008 stroomt er jaarlijks officieel een bedrag ten belope van 13,8 miljoen euro naar Laken. Maar gelet op de vele verdoken kosten ligt het werkelijke bedrag een heel pak hoger. VUB-professor Herman Matthijs schat het tussen 30 en 40 miljoen euro. Maar naast het inkomen van de koning en zijn familie is er natuurlijk ook het familiefortuin. Tien jaar geleden, in 1999, becijferden Britse journalisten het vermogen van de Saksen-Coburgs op 2,25 miljard euro...

Staatshervorming

De meest opvallende passage van de 21-juliboodschap was dit jaar echter Alberts pleidooi voor een staatshervorming. Minstens zo ongeloofwaardig en onoprecht als zijn bezorgdheid aangaande het materialisme, maar toch. Een Belgische vorst die voor verdere staatshervorming pleit, men heeft het in het verleden nog niet mogen aanschouwen en het duidt toch wel op de vrees van de man dat de Belgische structuren en instellingen wel degelijk gevaar lopen. Op de archaïsche en totaal verouderde wijze, eigen aan Koninklijke boodschappen, verwoordde de koning het als volgt. "Om de crisis in België te bestrijden, ben ik van mening dat we orde op zaken moeten stellen in onze institutionele structuren. Laten we tot overeenstemming komen betreffende de staatshervorming. Deze moet tegelijkertijd een grotere verantwoordelijkheid aan de gefedereerde entiteiten toekennen, voor de onontbeerlijke solidariteit zorgen, en voor een efficiënte federale overheid met voldoende middelen om de bevoegdheden uit te oefenen die de hare blijven."

Men mag zich echter niet vergissen. Het gaat de koning uiteraard niet om een grondige hervorming. De zogenaamd onontbeerlijke solidariteit, zijnde de jaarlijkse diefstal van 12,5 miljard euro Vlaams geld, moet voor hem immers zonder meer blijven bestaan. Op die wijze toont Albert zich andermaal als de buikspreekpop van de staatsbehoudende, Franstalige krachten in dit land. Als men de crisis in België wil bestrijden, iets wat Albert naar eigen zeggen ook wil, is er slechts één institutionele oplossing: onafhankelijkheid voor Vlaanderen en voor Wallonië.

Frederik Pas

Wat als de deuren sluiten?

Opel Antwerpen verkeert nog in de grootste onzekerheid over de toekomst.

Op het moment dat we deze lijnen neerschrijven staat Opel op het punt overgenomen te worden door ofwel een Brussels-Amerikaans beleggingsfonds (RHJ) ofwel een Oostenrijks-Canadese onderdelenbouwer (Magna). Het verhaal dat eraan voorafging is lang en pijnlijk geweest voor de Antwerpse werknemers van dit eertijds bloeiende bedrijf.

Toen de financiële crisis ten gevolge van een ondoordacht Amerikaans kredietbeleid omsloeg in een algemene neergang van de economie, waren de autoconstructeurs (en zeker de Amerikaanse) daarvan de eerste slachtoffers. De *Detroit Three* (General Motors, Ford en Chrysler) kwamen in moeilijkheden en de linkse president Obama die zijn arbeiderskiezers niet in de steek wou laten, stelde meteen 28 miljard dollar staatssteun voor hen ter beschikking (12 miljard voor GM, een kredietlijn van 9 miljard voor Ford en een overbruggingskrediet van 7 miljard voor Chrysler). Obama verleende deze steun wel onder de strikte voorwaarde dat bij bijkomende saneringen de eigen Amerikaanse werknemers zo veel mogelijk moesten worden ontzien.

Daarmee kwamen de Europese dochters van GM (waaronder Opel) onder stevige druk te staan. GM bood Opel aan op de markt wat met name in Duitsland, het oorspronkelijke moederland van dit merk, leidde tot een snelle mobilisatie van 3 miljard euro, bijeengebracht door een viertal deelstaten en de bondsregering. Duitsland volgde daarmee het voorbeeld van onder meer Frankrijk, waar premier Fillon 5 tot 6 miljard ter beschikking stelde mits geen constructiebedrijven op Franse bodem gesloten zouden worden.

Schamel

In Vlaanderen, waar nochtans 85.000 werkplaatsen door de automobielsector worden gecreëerd, werd een schamele kredietlijn van 300 miljoen ter beschikking gesteld. Het Antwerps Havenbedrijf bood daarenboven aan de Opelgronden in Antwerpen over te kopen en terug voordelig te huur te stellen, waardoor een bijkomende kredietruimte van 200 miljoen euro zou kunnen gerealiseerd worden. Jammer genoeg nog te weinig om tegen de Duitsers op te kunnen. De Duitse regerin-

Fransen, de Duitsers en de Britten die het 'werk voor eigen volk eerst' met kracht en daad toepassen.

Herhaaldelijk pleitte het Vlaams Belang dan ook voor een meer assertieve houding in het autodossier. Vlaanderen moet zijn maakindustrie immers behouden en de autosector speelt daarin een belangrijke rol. Samen met een aantal specialisten terzake hebben wij dan ook steeds het idee van een eigen assemblage-instelling die de auto van de toekomst (de hybride wagen) zou kunnen gaan produceren, voorgestaan, maar ook dat idee werd door de traditionele partijen steevast weggelachen (we zouden toch geen "Vlaams autootje" gaan maken zeker?) Maar de voorbeelden Telenet (communicatie) en Imec (microelectronica) leerden dat Vlaanderen wel degelijk een voortrekkersrol kan spelen op vele gebieden, dus waarom ook hier niet.

gen begonnen aan stevig lobbywerk en verkregen van de directie van GM medezeggenschap in de overnameprocedure. Daardoor kunnen zij de voor hen meest interessante overnemer kiezen. Vlaanderen hinkte pijnlijk achterop in het hele verhaal. De Vlaamse ministers werden amper gehoord, brieven en smeebeden bleven onbeantwoord.

Het Vlaams Belang stelde deze pijnlijke situatie met de regelmaat van een klok aan de orde in het Vlaams Parlement. Daarbij viel steevast op dat de traditionele partijen bleven geloven in Europa als alles zaligmakende instantie die het Duits nationalisme wel eens zou gaan bedwingen en ervoor zorgen dat ook Vlaanderen aan zijn trekken zou komen. De Eurosceptis van onzentwege werd onbetamelijk geacht. Maar helaas... kregen we gelijk! Want Europa doet in deze niets tegen de

Meteen zou de Vlaamse regering daarmee een 'plan B' hebben, moest het nieuwe Opel de deuren in Antwerpen toch sluiten. Maar Vlaams minister-president Kris Peeters, die voor de verkiezingen nog ronkende verklaringen over Opel Antwerpen aflegde, lijkt de jongste weken door angst verlamd. Eind juli liet hij verstaan alle hoop voor Antwerpen te hebben opgegeven, waarop het Vlaams Belang de dringende bijeenroeping van de Commissie ad hoc (zeg maar de vakantiekamer van het Vlaams Parlement) vroeg. Parlementsvoorzitter Jan Peumans (N-VA) liet echter prompt verstaan zulks "niet opportuun" te vinden, waarmee het Opel-verhaal in Vlaanderen definitief scheen geklasseerd te worden. De Vlaamse Opel-arbeiders weten daarmee wie hun echte politieke bondgenoten zijn!

Jan Penris

Een opening?

De Franstaligen hebben zo hun motieven om over Brussel-Halle-Vilvoorde te spreken.

Nieuws op het staatshervormingsfront? Eindelijk een mogelijkheid tot iets constructiefs, na de aanslepende, voortkankerende politieke impasse waarin dit land nu toch al enige tijd is vastgelopen? Een uitweg uit het kwalijk dampende institutionele moeras? Je zou het haast gaan geloven, afgaand tenminste op de recente voorzichtig-positieve signalen die, in een keurig een-tweetje, werden afgegeven door premier Van Rompuy en senaatsvoorzitter Armand De Decker. Beide eminente heren menen een nieuwe openheid te zien, een mogelijkheid tot opbouwende dialoog en – vooral – een pril ontluikende welwillendheid aan francofone zijde. Het heikele BHV zou waarachtig binnen een realistische termijn kunnen worden ontmijsd. Met de nodige omzichtigheid, dat spreekt. Van Rompuy, bedreven farizeeër en achterkamertjespoliticus, is er de man niet naar om onbesuisde verklaringen de wereld in te sturen. Een deel van de boodschap is natuurlijk dat de amechtige federale regering eindelijk in rustiger vaarwateren is aanbeland, maar een ander deel is wel degelijk dat enige compromisbereidheid bestaat en dat over het absolute Franstalige “non” tegenwoordig al een beetje zou kunnen worden gemarchandeerd.

Wat moeten we ons daar bij voorstellen? De Franstaligen hebben ingezien hoe onredelijk ze waren en komen terug van hun dwalingen? Het staat iedereen vrij om dat te geloven, maar we vrezen dat andere motieven spelen.

Eigen problemen

De Franstaligen kampen zo met hun eigen institutionele problemen. De uiterst rommelige staatsinrichting met haar Waalse, Brusselse en Franse Gemeenschapsniveaus is onoverzichtelijk en onwerkbaar. De vele pogingen om tot een soort Wallo-Brux te komen stuiten op drie hindernissen: het feit dat Wallonië en Brussel twee verschillende werelden zijn, partijpo-

litieke belangen (van met name PS en MR) en de aanwezigheid van Vlaanderen in Brussel. In de francofone geesten is een zo groot mogelijke Wallo-Brux-integratie nochtans zeer wenselijk omdat zo een brede dam kan worden opgeworpen tegen het Vlaamse overwicht, waarvoor men erg beducht is (niet dat Vlaanderen dat overwicht echt in de schaal werpt, maar dat is een ander verhaal). Recent is enige vooruitgang geboekt in de integratie van het Waals Gewest en de Franse Gemeenschap, van een fusie

de gewaarborgde Vlaamse vertegenwoordiging. Vandaar de uithalen van de FDF-voorhoede over het “aanpassen” van de Brusselse structuren aan de zogenaamde sociologische realiteit (lees: het inperken van de Vlaamse vertegenwoordiging). Minder opvallend, en des te gevaarlijker, is de omfloerste passage in het nieuwe Brusselse regeerakkoord over het “moderniseren” (lees: drastisch afzwakken) van de taalwetgeving.

Al geruime tijd wordt het beeld opgehangen dat de Franstaligen geen vragende partij voor een staatshervorming zouden zijn. In werkelijkheid hebben ze een grondige renovatie van de eigen keuken op stapel staan. Een schijnbare openheid om over Brussel-Halle-Vilvoorde te “praten” dient daarom met wantrouwen tegemoet te worden getreden. Duidelijk is dat voor elke Franstalige vermeende “toegeving” (niet-uitbreiding van Brussel, oplossing B-H-V,...) met klinkende Vlaams-Brusselse munt zal moeten worden betaald. Om uit de patstelling te raken zullen de Vlaamse staatsdragende partijen maar al te graag weer in de buidel tasten en hun zogezegde verantwoordelijkheid opnemen. Eerbare compromissen bestaan,... maar niet in dit land. In een vrij nabije toekomst worden we dus misschien wel wakker met een BHV-arrangement dat niet te onverteerbaar is. Intussen zullen de Franstaligen er institutioneel sterker van zijn geworden en zal Brussel nog wat meer van Vlaanderen zijn losgeweekt.

Het Vlaams Belang vindt dat dit soort werk de naam “politiek” niet waardig is. In het door en door vermolmd Belgische systeem is ernstige politiek dan ook onmogelijk geworden en worden we uiteindelijk helemaal de dieperik ingeknoeid. Hoog tijd om komaf te maken met het hier te lande bedreven soort “staatkunde” van spuug en garendraad.

Wouter van den Meersch

is nog lang geen sprake, maar intussen werden beide toch al onder eenzelfde *présidence* gebracht en tekenen de contouren van een samengevoegd bestuur zich stilaan af. Het moeilijkste punt blijft echter het Brussels Gewest, waar men niet voluit kan gaan door

Regering herschikt

Onze pensioenen worden voortaan beheerd door "cijferaar" Michel Daerden.

De Belgische Eerste Minister, Herman Van Rompuy, herschikte midden juli zijn federale regering. Omdat de regering-Van Rompuy meer Franstalige dan Nederlandstalige excellenties telt, was er hier en daar een naïeve Vlaming die dacht dat de premier, tenslotte ook een Vlaming, dat overwicht aan Franstaligen zou terugdringen. Niet dus. De Maddens-doctrine leverde hier nog niet het verwachte resultaat op.

De herschikking kwam er omdat Karel De Gucht naar de Europese Commissie vertrok. Van Rompuy zette De Gucht, die liever nog mee onderhandeld had over de asielkwestie, onder druk om snel een keuze te maken. De belangrijkste hindernis tegen de Franstalige verzuchting om een nieuwe algemene regularisatie van illegalen was uit de weg geruimd. Van Rompuy zag zijn kans schoon om de Vlamingen door het stof te doen kruipen. Hij sprak met Verhofstadt af om Annemie Turtelboom weg te halen van 'asiel en migratie' zodat zij geen gezichtsverlies moest leiden. Als beloning voor haar welwillende opstelling, werd ze benoemd tot minister van Binnenlandse Zaken. Ter compensatie van de geste van de VLD, stuurde de PS Marie Arena de laan uit. Guido De Padt, de man die ook nog niet veel langer dan zes maanden minister van Binnenlandse Zaken was, werd op zijn gezet en kreeg als troostprijs de speciaal gecreëerde functie van 'Koninklijk Commissaris voor de Interne Audit'. Men zou voor minder ontgoocheld zijn.

Dat Yves Leterme De Gucht zou opvolgen op Buitenlandse Zaken was al langer bekend. Guy Vanhengel, een absolute intimus van Verhofstadt, werd benoemd tot minister van Begroting. 'Asiel en migratie' kwam onder de hoede van Melchior Wathelet. Het gevolg is dat het dossier van de asielzoekers en de illegalen volledig onder

de hoede staat van de Franstaligen en dat de weg naar een massale regularisatie van illegalen breed open ligt. De Vlamingen kunnen op hun kin kloppen. Het gevolg voor de Vlaamse aanwezigheid in Brussel zal binnenkort wel blijken. Ook hier leverde de doctrine, die onterecht naar prof. Maddens wordt genoemd, tot dusver nog niet veel resultaat op.

Wiskundig wonder

De opmerkelijkste benoeming was echter die van het "wiskundig wonder" Michel Daerden tot minister van Pensioenen. Volgens de PS is Daerden met zijn "expertise als cijferaar" de ge-

knipte man om de 'uitdaging van de pensioenen' aan te pakken. Welke "expertise als cijferaar" precies bedoeld wordt is niet meteen duidelijk, tenzij men het heeft over zijn expertise met de variabele 'tournée générale'.

De Vlaamse oppositie in de Kamer van Volksvertegenwoordigers was woedend. "Iemand die niet goed genoeg bevonden is om vier miljoen Walen te regeren is blijkbaar wel goed genoeg om zes miljoen Vlamingen te besturen en onze pensioenen te beheren," riep een fractieleider. "Een figuur zoals meneer Daerden, niet goed genoeg meer bevonden om in de Waalse regering te functioneren, wordt nu gedraineerd naar dit parlement om onze pensioenen te beheren. Voor de bar van het parlement is dit misschien goed nieuws, maar verder zie ik geen enkele toegevoegde waarde," stelde een West-Vlaming droog.

Ook Gerolf Annemans ondervroeg premier Van Rompuy: "Is het waar dat Michel Daerden op u afgestuurd wordt en dat dat door de PS wordt beargumenteerd met de stelling dat Daerden een begenadigd cijferaar is? Is het waar dat u dat allemaal moet ondergaan? Kan u wat verheldering verschaffen aan dit parlement alstublieft?" Als antwoord las Van Rompuy een kurkdroge tekst van zijn spiekbriefje af. Annemans repliceerde: "U ondergaat dat allemaal en verplicht ons hetzelfde te doen. Men dumpst Daerden in uw regering en wij moeten dan respect betuigen?"

Het schijnt dat op het kabinet van Michel Daerden ondertussen al een toog en een tapkraan zijn geïnstalleerd. En boven de toog hangt een bel. Als dat maar goed afloopt voor uw en mijn pensioen.

Evert Hardeman

Een maat voor niets

Het Brussels regeerakkoord: minder Vlaams, minder veiligheid en meer vreemdelingen.

Brussel staat, mede door het wanbeleid van de jongste jaren en decennia, voor heel wat uitdagingen. Uitdagingen op het vlak van werkgelegenheid, mobiliteit, netheid; maar ook op het vlak van veiligheid en tweetaligheid. Het zijn stuk voor stuk uitdagingen die een nieuw en fris beleid met visie vereisen. Nieuwe ideeën, nieuwe mensen, en nieuwe oplossingen.

Nochtans stelde Brussels Vlaams Belang-fractievoorzitter Dominiek Lootens tijdens de bespreking van het Brusselse regeerakkoord vast dat dit akkoord niets meer of minder is dan een herkauwen van de beleidsverklaring van vijf jaar geleden.

Op vlak van huisvesting, mobiliteit, werkgelegenheid, enz.. worden de beloftes die vijf jaar geleden werden gemaakt, maar nooit ingewilligd, gewoonweg hernomen. Kortom, het Brusselse regeerakkoord is *de facto* één grote schuldbekentenis, die zegt dat men vorige legislatuur nauwelijks iets heeft gerealiseerd van wat werd beloofd. Heel hoopgevend en heel vertrouwenswekkend is dat allemaal niet. Het is naïef te denken dat er nu wel wat zal bewegen, want intussen is gebleken dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest virtueel failliet is.

Waar iedere ernstige regering op voorhand de budgettaire impact van haar maatregelen berekent, doet men dat in Brussel niet. Eén van de liberale regeringsonderhandelaars verklaarde daarover boutweg: "Het geld zal wel *en cours de route* gevonden worden."

Dominiek Lootens,
fractieleider in het Brussels
Parlement.

Het totaal gebrek aan financiële visie is ronduit schokkend.

Positieve discriminatie

Het Brusselse regeerakkoord spreekt over een structurele onderfinanciering van het Brussels gewest. In het kader van de financiële transfers vloeit er jaarlijks meer dan 3 miljard euro van Brussel naar Wallonië. Misschien moeten de Franstalige Brusselse partijen maar eens bij hun politieke vrienden in Wallonië gaan aankloppen. Want het is daar dat men grote sier maakt met het Brusselse (en het Vlaamse) belastinggeld.

Ook de politiek van zogenaamde "positieve" discriminatie op de arbeidsmarkt is ronduit schokkend te noemen. Volgens het regeerakkoord plant men praktijktests om te zien of werkgevers niet zouden discrimineren. Daarom haalde Dominiek Lootens in het Hoofdstedelijk Parlement zwaar uit naar de VLD die blijkbaar wel achter zulke Gestapo-praktijken staat.

Lootens stelde ook vast dat er geen enkele coherente visie is om tot een degelijk en doordacht veiligheidsbeleid voor Brussel te komen. Het Vlaams Belang vraagt zich af wat er gebeurd is met het idee om voor Brussel één overkoepelende politiezone op te richten. Dat idee stond in het verkiezingsprogramma van zowat iedere Vlaamse partij in Brussel. In het regeerakkoord vinden we er geen letter van terug. En dat in een stad die kreunt onder de criminaliteit!

Taalwetgeving

Lootens haalde tijdens het debat ook uit naar de andere 'Vlaamse' partijen – CD&V op kop – die zich weer hebben laten ringeloren waar het over de taalwetgeving en de tweetaligheid van het personeel gaat. Geen letter in het regeerakkoord over het strikt naleven van de taalwetgeving, integendeel! De taalwetgeving, zo staat er, moet worden versoepeld, moet worden afgezwakt. Er moet volgens het regeerakkoord dan ook gezocht worden naar "pragmatische oplossingen" voor de aanwerving van (Nederlandsonkundige) politiemensen. Is dit de prijs die de CD&V moest betalen om mee te mogen spelen?

Vijfderangsburgers

Een oud zeer in Brussel is trouwens de onkunde van het Brussels ziekenhuispersoneel om Nederlands te spreken. De komende jaren wil men dan

Parlementsvoorzitter voor één dag Antoinette Spaak (MR-FDF) weigerde tijdens de openingszitting een woord Nederlands te spreken. Ze wordt bijgestaan door Mahinur Ozdemir, het eerste parlamentslid met hoofddoek.

ook aandacht schenken aan de financiering van "het sociaal tolken", gezien het grote aantal verschillende talen in de Brusselse ziekenhuizen. Sociaal tolken in alle talen van de wereld; behalve het Nederlands natuurlijk. Dit is echt wel het toppunt! Nergens maakt men van het toepassen van de taalwetgeving in de ziekenhuizen een prioriteit. Nergens geeft men de Nederlandstaligen ook maar enige garantie op enige verbetering in de ronduit schandalige dagdagelijkse overtredingen van de taalwetgeving. Maar tolken naar het Arabisch, Russisch, Swahili en dies meer, is blijkbaar wel een prioriteit.

De Brusselse meerderheid behandelt de Brusselse Vlamingen al lang niet meer als tweederangsburgers. Ze zijn intussen verworpen tot vijfde- of zesderangsburgers. Het is dan ook ronduit schandalig dat sommige Vlaamse partijen zonder enige gêne hun fiat durven te geven aan dit verwerpelijke prioriteitenakkoord

SPA doet het in 't Frans

Over Nederlandsonkundigen gesproken... bij de SPA kennen ze er ook wat van. In het Brussels Hoofdstedelijk Parlement zijn 17 zitjes 'gereserveerd' voor Nederlandstaligen. Maar in de praktijk zitten er amper 15 Nederlandstaligen in het halfrond, met dank aan de SPA. Van de vier SPA-verkozenen zijn er namelijk twee die amper een verstaanbaar woord Nederlands kunnen mompelen.

Zo is er Fouad Ahidar. De man doet wel degelijk zijn best om zijn tussenkomsten in het Nederlands te houden, maar zijn kennis van onze taal is zo erbarmelijk dat niemand er een woord van begrijpt, en dus overschakelt naar de simultaanvertaling naar het Frans om te weten waar hij het over heeft. Tweede rode verkozenen is Sophie Brouhon, die eerder actief was bij de

Parti Socialiste (PS). Zij slaagde er zelfs in om bij haar *maidenspeech* dik de helft van haar tussenkomst gewoon... in het Frans te houden. Als het met dit soort van 'Vlaamse' mandatarissen is dat de SPA de rechten van de Brusselse Vlamingen wil verdedigen, ziet het er alles behalve goed uit!

Hoofddoeken in het parlement

De opening van het Brusselse politieke jaar begon trouwens met een unicum. Een unicum, niet alleen voor Brussel of dit land, maar zelfs voor Europa. Onder de talloze nieuwe verkozenen in Brussel zijn ook heel wat allochtonen te vinden. Zo ook Mahinur Ozdemir die – alhoewel verkozen op een cdH-lijst – er prat op gaat altijd en overal een hoofddoek te dragen.

En laat het net deze Mahinur Ozdemir zijn die als jongste verkozenen mee de openingszitting mocht voorzitten. Mèt hoofddoek uiteraard. Natuurlijk heeft Ozdemir recht op haar eigen religieuze overtuiging; maar door het dragen van een hoofddoek in het parlement wordt de religieuze neutraliteit van het Brussels Hoofdstedelijk Parlement in het gedrang gebracht.

We hebben trouwens evenzeer een probleem met de wel bijzonder ambigue houding van uittredend parlamentsvoorzitter Eric Tomas (PS) die in *La Capitale* verklaarde dat het dragen van een hoofddoek in het parlement geen enkel probleem is, maar dat een shirt met als opschrift 'België Barst' uiteraard... niet toegelaten is. Kortom: in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement is het niet toegestaan om vestimentair uit te komen voor een duidelijke politieke overtuiging, maar is het geen enkel probleem om hetzelfde te doen voor een religieuze overtuiging. Dit is de wereld op zijn kop!

Stijn Hiers

“We blijven een programmapartij”

Met het nieuwe parlementaire jaar voor de deur trokken we naar Filip Dewinter en Gerolf Annemans, respectievelijke fractieleiders in het Vlaams Parlement en in de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Wat voor oppositie mogen we van Filip Dewinter en zijn fractie verwachten?

FDW: Een constructieve maar desalniettemin kritische oppositie. Uiteraard is het de taak van het Vlaams Belang om de toekomst van Vlaanderen mee gestalte te geven en meer nog dan in het verleden zullen we dat dan ook doen, maar toch is het de eerste prioriteit voor een oppositiepartij om de regering te controleren en kritisch te bevragen. Zonder oppositie geen democratie!

Bart De Wever heeft de voorbije stembusslag tonnen krediet gekregen. Is het Vlaams Belang de Vlaamse beweging vergeten, of is de Vlaamse beweging het Vlaams Belang moe?

FDW: In de pers is het bon ton om te beweren dat de plaat van Filip Dewinter grijs gedraaid is. Maar grijs gedraaide platen zijn juist zeer goede platen. Enkel grote hits worden grijs gedraaid... Het Vlaams Belang schuift al geruime tijd eenduidig en consequent dezelfde eis naar voor: een onafhankelijke Vlaamse staat. Wij zijn diegenen die de kar trekken. Indien bij-

na 50% van de Vlamingen de onafhankelijkheid een realistische optie vindt en indien nu ook linkse filosofen zich vragen gaan stellen bij de islam, is dat onze verdienste. De strategie die het kartel CD&V/N-VA in de aanloop naar de federale verkiezingen van 2007 naar voren schoof – geen regeringsdeelname tot wanneer de Franstaligen instemmen met een verregaande staatshervorming op basis van de resoluties van het Vlaams parlement – was een goede strategie. Helaas hebben de CD&V en de N-VA dit, zoals voorspelbaar was, niet hard gemaakt. Sommigen in de Vlaamse beweging kunnen

blijkbaar niet wachten. Deelnemen aan de macht is voor hen een fetisj geworden die ten koste van alles moet worden gerealiseerd. Ook nu heeft De Wever veel beloofd – van het kleuren buiten de Belgische lijnen tot en met het onder curatele stellen van België – maar wat is daar nu feitelijk van in huis gekomen in het Vlaams regeerakkoord?

GA: We mogen ons niet blindstaren op de N-VA. Het weghalen van de laatste Vlaamsgezinden bij de CD&V en de creatie van een halfrechts imago heeft die partij toevalligerwijze een electoraal succes bezorgd, maar vergeet vooral niet dat het om mensen gaat die doorheen alle avonturen tot in een kartel met de CVP/CD&V toe de Volksunie trouw bleven, en voor wie deelname aan het (Belgische) machts spel belangrijker is dan het resultaat. Bart De Wever tracht nu wel door te dringen tot onze kiezers, door te beweren dat we te weinig gematigd en te weinig menselijk zouden zijn. Maar in die val mogen we niet trappen. We zijn steeds gematigd geweest. Een niet-gematigde partij haalt echt geen 24% van de stemmen. De keuze die we moeten maken is dus niet die tussen het gematigd zijn of niet; maar wel of we een programmapartij zijn of een soort kiezersvereniging die via Woestijnvis stemmen probeert binnen te halen. Karel Dillen leerde het ons reeds decennia geleden: wees een programma-partij! De grootste fout die we nu zouden kunnen maken, is daarvan afwijken.

Het gaat met de politieke zeden in België van kwaad naar erger. Het cynisme van de machtspartijen is kolossaal. Loont parlementair werk nog wel voor een oppositiepartij?

GA: Het loont niet altijd onmiddellijk, maar wanneer je je werk doet zoals het hoort, krijg je er van zeer vele mensen waardering voor. Kijk, ik ben een parlementarist. Het is onze taak parle-

mentaire arbeid te verrichten. Ook in de oppositie is dat een heel belangrijke opdracht. De stemmen die we kregen dienen om in het parlement te werken en niet om plezant te doen op televisie. Iedere parlementaire commissie en elke parlementaire vergadering in plenum moet en zal dus gekenmerkt zijn door de heel aparte klank van het Vlaams Belang. Al blijft het natuurlijk zo dat we wel in het parlement zitten maar niet behoren tot dat parlement, waarmee ik wil zeggen dat we niet behoren tot het regime. We blijven ver verwijderd van het Belgische corrupte regime met zijn wazige machtsstructuren, dat gebaseerd is op belangenverdeling.

Is het niet een taak voor onze partij om de hoop te blijven uitstralen dat een Vlaams Vlaanderen mogelijk blijft met een ander beleid? Hoe kunnen we dat doen in tijden van massale regularisatie? Regularisaties die onze partij scherp veroordeelt.

FDW: We moeten vooral niet plooiën voor de zogenaamde "multiculturele realiteit". Het Vlaams Belang is de enige dam tegen de meltingpot-samenleving die links ons wil opdringen. We mogen nooit vergeten dat de multicultuur een politieke ideologie is die ons als een soort nieuwe godsdienst, als een realiteit wordt opgedrongen. Culturele en etnische diversiteit is het doel van de multiculturele ideologie. Het Vlaams Belang is een identitaire en Vlaams-nationale partij. Wij zijn geen racisten; wij hebben geen problemen met de integratie van individuele vreemdelingen maar we verzetten ons met klem tegen de gedwongen en opgedrongen massale immigratie, met snel-Belg-wet, regularisatie van illegalen, islamisering, overlast en helaas steeds meer etnische criminaliteit tot gevolg. Wij komen op voor een cultureel zo homogeen mogelijk Vlaanderen en Europa.

Waarin moet onze partij zich inhoudelijk verdiepen? In welke maatschappelijke evoluties en vraagstukken mag het Vlaams Belang absoluut de boot niet missen?

GA: We moeten in de eerste plaats zeer veel zorg besteden aan het thema van de Vlaamse onafhankelijkheid. Wij zijn de enige independentisten en we zijn als dusdanig verplicht om aan onze achterban, maar ook aan heel Vlaanderen, schematische plannen te presenteren die aantonen dat de onafhankelijkheid kan bekomen worden zonder chaos, zonder verlies aan stabili-

teit of verlies aan rechten. Integendeel, dat het uiteindelijk aan de Vlamingen de hen zo lang weerhouden rechten zal geven. We moeten dus met wetenschappelijke, maar vooral met juridisch-politieke schema's het enige argument van de overzijde, dat wij zagezegd zouden zorgen voor chaos, ontkrachten. Daarnaast is er de komende jaren ook het islamdebat, waarin onze partij de morele plicht heeft om duidelijk aan te tonen dat de islam niet zozeer een godsdienst is, maar wel een wereldbeschouwing. We moeten duidelijk maken dat we ons niet verzetten tegen een godsdienst en dat we dus ook geen godsdienstoorlog of wat dan ook willen ontketen. Maar we moeten even duidelijk stellen dat de islam daarentegen een politieke factor is die als wereldbeschouwing een gevaar betekent en moet kunnen tegengesproken worden door al wie de westerse waarden en normen een warm hart toedraagt.

Tot slot nog even een actueel thema: In Antwerpen maar ook elders in Vlaanderen werden de voorbije maanden bejaarden het mikpunt van gewelddadige roofovervallen. Ondertussen ontsnappen misdadigers bij bosjes uit de gevangnissen en worden onze steden steeds onveiliger. Wat doet het Vlaams Belang hieraan?

FDW: De gewelddadige roofovervallen op bejaarden hebben mij enorm geschokt. Het betreft immers de meest laffe vorm van criminaliteit. Onschuldige, weerloze oude mensen worden in hun eigen huis in mekaar geslagen in ruil voor wat geld of juwelen. Vlak voor de verkiezingen werd nog een trouw Borgerhouts partijlid in zijn appartement op de Kattenberg in Borgerhout dood gestampt voor zijn bank-

kaart en de pincode ervan. François Buts staat symbool voor die vele andere slachtoffers van dit soort extreem banditisme. Wie dergelijke moorden pleegt, zou in feite automatisch levenslange gevangenisstraf, zonder gratie, moeten krijgen. Het ergste van allemaal is dat de overheid probeert om dit soort van roofovervallen op bejaarden in de doofpot te steken. Indien bijvoorbeeld de familie van François Buts het Vlaams Belang niet had gecontacteerd, hadden we zelfs nooit geweten wat er gebeurd was. Kijk, het is simpel. De overheid probeert criminaliteit, onveiligheid en banditisme te minimaliseren. Desnoods worden de statistieken vervalst en de feiten verzwegen. Aan de andere kant gaan de misdadigers steeds drierter te werk. Wat hebben ze overigens te verliezen? In geen tijd worden ze opnieuw vrijgelaten of ontsnappen ze per helikopter uit de gevangenis. Alleen een harde aanpak van de criminaliteit kan hieraan iets verhelpen. Het Vlaams Belang zal in de loop van de maanden november en december trouwens een originele campagne voeren waarbij we nogmaals de vinger op de wonde leggen, de laksheid van de overheid aanklagen en concrete alternatieven naar voren schuiven.

Franstalige triomf

De Vlamingen zullen mogen opdraaien voor de kosten van de tweede regularisatieronde.

In volle vakantieperiode en tijdens het parlementair reces werd over het delicate dossier van de regularisaties beslist. Heel geniepig en vooral: niet toevallig. Evenmin was het toevallig dat premier Van Rompuy pas na de verkiezingen een conclaaf belegde. Hij wist immers goed genoeg dat er in Vlaanderen hoegenaamd geen draagvlak bestaat voor een nieuwe massale regularisatieronde. In casu een tweede ronde, want onder Verhofstadt I kregen reeds 50.000 illegale vreemdelingen een verblijfsvergunning. De VLD heeft toen ten overstaan van de bevolking trouwens gezworen dat het om een "eenmalige" operatie zou gaan. En nu bedriegt diezelfde VLD haar kiezers door nogmaals overstag te gaan voor de eisen van de Franstalige partijen. Erger nog, opnieuw pakt men uit

met de bewering dat het een "eenmalige" maatregel is. Enkel plaatsvervangende schaamte is op zijn plaats wanneer men de VLD-kiezers zo bedrogen ziet worden.

Nouveaux Belges

Van Rompuy zette de Belgische nationale feestdag dus extra luister bij door het land op enkele jaren tijd ongeveer 100.000 nouveaux Belges te schenken. Een cijfer dat door de PS en het cdH wordt vooropgesteld, al houdt coalitiepartner VLD het op 'slechts'

50.000. Maar zelfs in dat geval zullen de nouveaux Belges zo snel mogelijk familie laten overkomen. Daar bestaat geen twijfel over en aan de uitermate lakse wetgeving inzake gezinshereniging werd tenslotte niets gewijzigd.

En er mag wel degelijk van 'nouveaux Belges' gesproken worden. De lading gereguleerden van het tijdperk Verhofstadt is al door alle partijen

behalve de onze, dus ook door de N-VA en LDD, genaturaliseerd. En straks beginnen de PS en het cdH dus met hernieuwde moed aan de volgende lichting naturalisaties. Staatssecretaris Whatelet heeft naar eigen zeggen "een idee" van de aantallen, maar kwam met de regering overeen om daar niet over te communiceren met de pers. Het zegt veel.

Franstalige overwinning

De Vlaamse regimepartijen zullen zich er wellicht gelukkig om prijzen, maar eigenlijk is het doodjammer dat de bevolking niet echt weet wat zich in dit land

aan het afspelen is. Als ook deze nieuwe regularisatieronde doorgang vindt, zullen in tien jaar tijd 150.000 tot 200.000 illegalen een verblijfsvergunning gekregen hebben van de CD&V, de VLD en de SP.A. Indien deze personen elk slechts één familielid laten overkomen, betekent dat in tien jaar tijd 300.000 tot 400.000 alloctonen erbij. En dan spreken we dus nog niet over asiel, schijnhuwelijken, studentenvisa en gezinshereniging... Maar over deze kanalen werd niets beslist. de CD&V en de VLD zijn zonder één

enkel winstpuntje door de knieën gaan, terwijl de PS en het cdH over de hele lijn triomfeerden. Jo Vandeurzen zal trouwens nog lang mogen wachten op de herziening van de snel-Belg-wet die hij in volle verkiezingscampagne luidkeels eiste.

De triomf van de Franstaligen is werkelijk totaal. Door deerschikking binnen de regering hebben de PS en het cdH de volledige bevoegdheid over alle aspecten van het immigratiebeleid. De PS- en cdH-burgemeesters krijgen straks van Di Rupo en Milquet hun richtlijnen om zeer vlot te besluiten dat er sprake is van 'duurzame lokale verankering'. Whatelet krijgt zelfs het recht om helemaal alleen te beslissen over de "prangende humanitaire situaties" en over "vreemdelingen die behoren tot een kwetsbare groep", zoals het in de 'instructie' staat. En volgens de PS en het Cdh valt zowat iedereen daaronder, per slot van rekening gaat het voor hen om een massa nieuwe kiezers...

Men moet het de Franstaligen wel na-geven: de hardnekkigheid waarmee ze te werk zijn gegaan, wekt bewondering. Zo verplichtte de PS-burgemeester van Sint-Joost-Ten-Node zijn politie bijvoorbeeld om illegalen in te

schrijven. De wereld op zijn kop, natuurlijk. Zowel de Vreemdelingenwet als de Wet op het Politieambt schrijft voor dat de politie illegalen opspoort en oppakt, maar blijkbaar staat de PS boven de wet.

Pineut

De 'hardwerkende Vlamingen' waar de VLD zo mee inzate, zijn de pineut van het verhaal. De enorme sociale lasten zullen immers door hen betaald worden. En in Brussel en de Rand komen ze nog meer onder druk aange-

zien de vreemdelingen massaal voor de Franse taalrol kiezen en dankbaar voor de Franstalige partijen zullen stemmen. Op een ogenblik dat de werkloosheid enorm toeneemt en de OCMW-kassen leeg zijn, organiseert Van Rompuy II een meeruitgave van enkele honderden miljoenen euro's per jaar. Een groot deel van de geregulariseerden zal immers een leefloon eisen, evenals uitgebreide medische zorgen en een sociale woning. Maar hierover wordt de bevolking in het ongewisse gelaten.

Tot slot nog een woordje over de hypocriete CD&V. Een pleonasme, we weten het. Zowel premier Van Rompuy als zijn vicepremier Steven Vanackere

beweerden schaamteloos dat de tweede regularisatieronde "het aanzuig-effect tegengaat". Het omgekeerde is uiteraard waar. De boodschap die nu in de derde wereld en bij de mensensmokkelaars weerklinkt, is de volgende: wie België binnengeraakt en erin slaagt enkele jaren te blijven, krijgt zeker papieren. De illegaal krijgt dan recht op sociale steun, krijgt na enkele jaren zelfs de nationaliteit en kan met wat geluk zijn halve familie laten overkomen. Het cascade-effect zal groter worden dan ooit.

Filip De Man

**EEN VOLGENDE ACTIE VOOR EEN RECHTVAARDIG MAAR
STRENG ASIEL- EN IMMIGRATIEBELEID IS GEPLAND OP
15 SEPTEMBER AANSTAANDE IN ANTWERPEN.**

Meer info: www.vlaamsbelangantwerpen.be of tel. 03/216.92.13

De immigratieramp

De multiculturele samenleving wordt in progressieve kringen nog altijd voorgesteld als een 'verrijking'. Maar is dat wel zo?

Het Nederlandse Kamerlid Sietse Fritsma wierp deze zomer een stevige knuppel in het linkse hoenderhok. De partijgenoot van Geert Wilders heeft zowat alle ministeries (Financiën, Sociale Zaken, Volksgezondheid, Onderwijs, Economische Zaken en Justitie) gevraagd een gedetailleerde kosten-baten-analyse te maken van de massale immigratie in de voorbije decennia. Bijna tegelijkertijd pakten de kranten hier uit met de resultaten van de 'Vlaamse Regionale Indicatoren'. Volgens het jaarlijkse 'Vrind'-rapport is het aantal vreemdelingen in ons land sinds 2002 met maar liefst 30 procent toegenomen. Een kwart van de Vlamingen zou volgens de studie vrij wantrouwig staan tegenover vreemdelingen, terwijl de helft van de Vlamingen hun komst als "een verrijking" beschouwt. Nogmaals: is dat wel zo? Fritsma gaat er alvast van uit dat vreemdelingen de staat pakweg 100 miljard euro kosten, onder meer omdat zij 'extra beroep op sociale en andere voorzieningen' zouden doen. Migranten zijn vaker werkloos en zouden volgens het Nederlandse parlementslid vanwege hun buitenproportionele aandeel in de criminaliteit en de mogelijke terrorismedreiging ook zwaar wegen op het budget van Justitie.

Boe-geroep

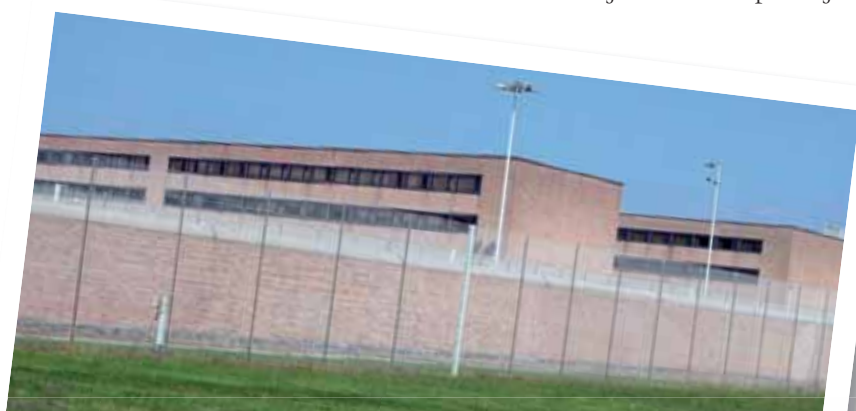
De traditionele partijen in Nederland hebben meteen afwijzend of verontwaardigd gereageerd. De Partij van de

Arbeid en de Socialistische Partij noemen het verzoek tot opheldering "een gebrek aan solidariteit, wanneer de economische bijdrage van een bevolkingsgroep een rol gaat spelen". PvdA-Kamerlid Kadja Ari noemt het plan "onbeschaafd en onethisch". Groen-Links schreeuwt moord en brand. Volgens boegbeeld Femke Halsema is het "een idiote gedachte om de waarde van mensen in geld uit te drukken". Dat kan best zijn. Maar waarom gaan al die tegenstanders zo wild tekeer tegen het voorstel van de Partij Voor de Vrijheid? Zij hebben toch altijd beweerd dat migranten een wezenlijke en onmisbare bijdrage leveren tot onze welvaart en economie. Als dat kan bewezen worden met onweerlegbare cijfers, is dat toch mooi meegenomen? Zij hebben het toch altijd over

de "multiculturele verrijking"? Maar, als die verrijking niet in de economische bijdrage van migranten ligt, waar dan wel? Toch niet in gedwongen huwelijken, eremoorden, hoofddoeken of boerka's?

Broodnodig

Syp Wynia (*Elsevier*) vindt een grondig onderzoek naar de kosten en baten van de massale immigratie "broodnodig". Dan weten de politici tenminste wat de financiële gevolgen zijn als ze opnieuw de grens openzetten voor immigranten en asielzoekers. "Mensen die PVV stemmen – of in ons land Vlaams Belang – hebben volgens links last van 'onderbuikgevoelens' en krijgen het etiket 'xenofob' opgeplakt. Ze hebben 'een irrationele angst voor het onbekende en vreemdelingen' en baren zich bij voorkeur op 'subjectie-

Uit officiële cijfers blijkt dat bijna de helft van de gedetineerden in België een vreemde nationaliteit heeft. Gedetineerden met dubbele nationaliteit en 'Nouveaux Belges' zijn in de cijfers niet vervat.

Ook in dit land wordt gezwegen over de kostprijs van immigratie. Het kostenplaatje van de nieuwe regularisatieronde wordt angstvallig geheimgehouden.

ve aannames', schrijft Paul Lieben schamper (*Elsevier*). "Stel dat dit waar is, dan zou je toch mogen verwachten dat linkse mensen en partijen staan te juichen als al die irreële angsten en onderbuikgevoelens weggenomen kunnen worden met een onderzoek en nuchtere cijfers. Maar niets is minder waar." Lieben merkt op dat de Nederlandse minister van Integratie het beleid onlangs "dweilen met de kraan open" noemde, "maar de waterprijs en de waterschade mag niet bekend worden". De vraag heet 'schandalig' te zijn. Volgens Lieben wordt het prijskaartje intussen wel als "een molensteen" om de nek van hardwerkende mensen gehangen. De Nederlandse journalist vergelijkt de situatie met de beruchte 'Animal Farm' van George Orwell, waar het werkpaard voor een vaag collectief ideaal – in dit geval de multiculturele heilstaat – gruwelijk wordt misbruikt.

Het grote taboe

De politiekcorrecte zwijgplicht over de ware omvang en de kosten van de immigratie is merkwaardig, vooral – zo schrijft Syp Wynia – "omdat er voortdurend kwalijke verdraaiingen en mythes worden rondgestrooid over de zogenaamde baten van de immigratie. Die zijn er namelijk niet, althans hoogstzelden", omdat "niet-Westerse allochtonen op de lijstjes van werkloosheid, uitkeringen, misdaad en lage inkomens stevig uit de toon vallen". Het Nederlandse 'Centraal Planbureau' kwam jaren geleden al tot de conclusie dat een immigrant per saldo alleen een economische bijdrage levert als hij binnenkomt als zijn opleiding is voltooid, hij tijdens zijn verblijf meer verdient dan de gemiddelde inwoner en bijgevolg ook meer bijdraagt, en hij weer vertrekt zodra die inkomsten wegvallen. De meeste immigranten voldoen niet aan die voorwaarden, zelfs de hardwerkende maar laag of 'zwart' betaalde Polen niet, want zij betalen te weinig belasting en premies.

De voorstanders van een soepel toelatingsbeleid voor immigranten, asielzoekers en illegalen willen niet weten van een prijsberekening, maar de linkse kerk heeft haar eigen rekensomme-

tje al wel gemaakt. Het helpt "dat al die zielige mensen kunnen geholpen worden door linkse externen, ambtenaren, welzijnswerkers, agogen en noem maar op", merkt Paul Lieben op. Daar komt nog bij "dat al die zielige mensen straks op je gaan stemmen. En zo kun je de linkse banen veiligstellen". Pieter Lakeman becijferde de kosten van de immigratie voor Nederland tien jaar geleden op 70 miljard euro. Een rooskleurige inschatting volgens het opinieblad *Elsevier* dat nu uitkomt op een negatief saldo van ruim 200 miljard euro. Wetenschappers, universiteiten en onderzoeksbureaus durven hun handen duidelijk niet verbranden en passen voor een

grondig onderzoek. Wie dat wel deed, werd en wordt verketterd. "De kosten van de immigratie moeten kennelijk worden verzwegen om de falsificaties en de mythes te laten voortbestaan", besluit Syp Wynia nog. Dat laatste geldt trouwens ook voor het prijskaartje van de aangekondigde massale regularisatie van illegalen in ons land. De ministers weten het niet of willen het niet weten. En de man en de vrouw in de straat mogen het niet weten...

Ogen toe

Sietse Fritsma, die zoals gezegd de kat de bel aanbond, heeft de resultaten van een parlementair of wetenschappelijk onderzoek – dat er wellicht toch niet komt – niet afgewacht. Vanuit zijn jarenlange ervaring bij de IND (het Nederlandse broertje van de Dienst Vreemdelingenzaken) schreef hij een boek: 'De immigratieramp van Nederland'. Aan de hand van talloze voorbeelden, toont Fritsma aan hoe immigranten, asielzoekers en illegalen de overheid belazeren en massaal fraude plegen om de belastingbetaler te tillen of een verblijfsvergunning in de wacht te slepen. De recente ontwikkelingen in eigen land tonen aan dat het hier ook zonder veel moeite kan. Maar daarover hebben we het volgende keer, in ons tweede deel over 'De Immigratieramp'.

Ludo Leen

Lees ook ons internetdossier "De kostprijs van de immigratie" op www.vlaamsbelang.org

"Nederland is door het hoge welvaartspeil en de riante sociale voorzieningen een bijzonder aantrekkelijke bestemming voor mensen uit andere, armere, landen."

"Juist de gezinsmigranten en hun kinderen scoren hoog op alle negatieve lijstjes van overlast, criminaliteit, uitkeringsafhankelijkheid en het niet accepteren van onze waarden en normen."

"De prijs die de Nederlandse samenleving betaalt voor de zich voltrekkende immigratieramp is letterlijk en figuurlijk gigantisch. Daarom dient er zo snel mogelijk een parlementaire enquête te komen om de vele problemen te belichten en uit te diepen."

"Immigratie kost de Nederlandse samenleving veel meer geld dan het oplevert. Dit komt onder meer door de hoge uitkeringsafhankelijkheid onder allochtonen. Het ligt in de rede dat de rekening van door migranten gemaakte kosten in de eerste plaats betaald moet worden door degenen die deze migranten (in het kader van gezinsvorming) naar Nederland hebben laten overkomen."

"Steeds weer beweert de politiek dat het legaliseren van een grote groep vreemdelingen een eenmalige actie is met een afgebakende groep vreemdelingen. Maar in werkelijkheid is het verlenen van een verblijfsstatus aan mensen die dat niet verdienen een gebed zonder end, met steeds weer nieuwe afgebakende groepen vreemdelingen."

"De politiek heeft helaas alleen maar oog voor de vreemdeling als slachtoffer en weigert te erkennen dat hij vaak ook de oorzaak is van veel problemen."

Uit 'De immigratieramp van Nederland' van Sietse Fritsma

Een gigantische puinhoop

De Belgische justitie is verworpen tot een hopeloos en doelloos zwalpende puinhoop, symbool van een aftakelend land.

We halen slechts enkele voorbeelden aan. De hele puinhoop uitvlooien zou minstens een encyclopedie in beslag nemen...

Staatsveiligheid

In 2006 liet de staatsveiligheid domweg terreurverdachte Fehriye Erdal ontsnappen. Maar iedereen herinnert zich ook het dossier Abdelkader Bel-liraj uit 2008. De man werd vorig jaar in Marokko gearresteerd en onlangs veroordeeld door een antiterrorisme-rechtbank voor het leiden van een terreurorganisatie en voor zes moorden, allemaal gepleegd in België. Op het ogenblik van zijn misdaden werkte hij als informant voor de Belgische Staatsveiligheid, waarschijnlijk verkreeg hij daardoor ook de Belgische nationaliteit! Deze zaak vormt een zoveelste bewijs van het feit dat het Belgisch gerechtelijk apparaat faalt.

PS-passionaria Laurette Onkelinx richtte als minister van Justitie het overkoepelend orgaan 'OCAD' op. Dat instituut moet alle informatie over terreur dreigingen en de bedreiging van de veiligheid van het Belgenland in kaart brengen. In de toelichting van haar wetsontwerp had Laurette het over de gevaren van bepaalde ideologieën en denkstromingen, namelijk 'racisme, xenofobie, extremisme' en – u leest het goed – 'nationalisme'! Nergens in de tekst komt de islamitische terreur dreiging aan bod. Men hoeft zich dus niet te verwonderen over het mank lopen van Justitie op het vlak van de veiligheid van de staat, en over het feit dat België een dankbare uitvalsbasis is voor radicale islamisten en terroristen.

Vrijlatingen

In de winter van 2008 en begin 2009 werden een aantal zware jongens wegens 'procedurefouten' vrijgelaten door het Hof van Beroep in Gent. In Limburg loopt een moordenaar al anderhalf jaar vrij rond dankzij een blunderende magistraat. Het scheelde niet

veel of ook één van de moordenaars van politieagente Kitty Van Nieuwenhuysen werd op die manier bijna losgelaten. Het probleem is het zogenaamd "formalisme", dat vooral een Franstalige mentaliteit weerspiegelt. Van het ogenblik dat er bij wijze van spreken een komma of een punt verkeerd staat in een gerechtelijk document wordt het als nietig beschouwd en zijn de "rechten van de verdediging" geschonden. Van de rechten van slachtoffers en nabestaanden ligt men minder wakker. Ook de wetten die ervoor moeten zorgen dat bijzondere opsporings- en inlichtingenmethoden (de zogenaamde "BOM"- en "BIM"-wetten) doeltreffend werken, rammelen langs alle kanten en geraken niet uit het slop.

Cassatie

Na het mislukken van het dure Phoenix-project om de rechtbanken en hoven te voorzien van een computernetwerk loopt de huidige "uitrol" onder De Clerck alweer achterstand op. De chauffeur van de Eerste Voorzitter van het Hof van Cassatie, bijvoorbeeld, houdt zich in zijn vrije tijd bezig met computers. Tot voor kort was hij de enige die het informaticasysteem opnieuw aan de praat moest zien te krijgen als het plat lag! Momenteel is er toch eindelijk één ICT-ambtenaar min of meer paraat voor Cassatie.

Daarnaast is de burgerlijke griffie bij het Belgische Hof van Cassatie reeds geruime tijd door de Gezondheidsinspectie afgekeurd. Een aantal lokalen bevindt zich in middeleeuwse staat. Vele andere gerechtsgebouwen in België zijn er niet veel beter aan toe.

Hervorming

En dan is er nog het Fortis-dossier: hoge magistraten die met elkaar overhoop liggen, te biechten gaan bij de kabinetten en informatie laten doorsijpelen naar de regering, voorwaar een fraai schouwspel.

Minister De Clerck is intussen druk bezig met de hertekening van het gerechtelijk landschap en, althans naar eigen zeggen, de grondige hervorming van Justitie. Daar geloven wij allang niet meer in. Er valt niets te herteke-nen, de klad zit in de Belgische Justitie en die moet dringend de prullenbak in. Tijd voor een Vlaamse minister van Justitie, zoals ook ooit door toenmalig CD&V-voorzitter en kartelkopman Jo Vandeuren werd geoperd naar aanleiding van de Vlaamse feestdag in 2005. Wat hebben CD&V en N-VA met die mooie belofte aangevangen?

Bert Schoofs

Fortisgate deint uit

Het Vlaams Belang vraagt de onmiddellijke heropstart van de Fortis-onderzoekscommissie.

machten in de Fortis-zaak werd het telefoon- en sms-verkeer wel uitgepluisd en dat heeft nieuwe lekken aan het licht gebracht. Zo heeft rechter Christine Schurmans, die officieel in verdenking is gesteld, Ivan Verougstraete, de op één na hoogste voorzitter bij Cassatie, ingelicht over de uitkomst van het arrest, en hem gevraagd

“in te grijpen”. Wat later ontving Schurmans een sms van Verougstraete, met de boodschap ‘fait’. Kort daarna had de topmagistraat contact met advocaat Jean-Marie Nelissen Grade, wat leidt tot een tweede spoor van politieke inmenging. Nelissen Grade is partner bij het advocatenbureau Linklaters en trad in de rechtszaak op voor Fortis-holding.

Deze nieuwe onthullingen in het Fortis-dossier kunnen de ontbrekende puzzelstukjes vormen naar de reden waarom de advocaten van de FPIM (Federale Participatie en Investeringsmaatschappij) van koers veranderden en de uitspraak van het arrest op 12 december van het Hof van Beroep plots probeerden te vertragen. De advocaten van de FPIM waren oorspronkelijk, net zoals alle partijen, voorstander van een snelle afhandeling, maar dienden pas op het laatste moment een verzoekschrift tot heropening van de debatten in. De voogdijminister van de FPIM, Reynders, wist daar niets over te vertellen. Ook de vertegenwoordiger van de FPIM die in de commissie gehoord werd, toevalligerwijze een ex-kabinetschef van Reynders, kon daar geen reden voor geven en verwees voor deze vragen naar de advocaten van de participatiemaat-

schappij. Helaas mochten deze niet gehoord worden...

Dat de onderzoeksrechter aanwijzingen heeft dat er meer aan de hand is dan de parlementaire onderzoekscommissie aan het licht bracht, verbaast ons allerminst. Het bevestigt alleen maar wat het Vlaams Belang steeds beweerd heeft: dat de onderzoekscommissie er niet op gericht was de waarheid te achterhalen maar enkel de politieke gemoederen te bedaren en de meerderheid uit de wind te zetten.

Voortzetting onderzoekscommissie

Dat het gerechtelijk onderzoek nu wordt uitgebreid om de nieuwe elementen verder te onderzoeken wijst er hoe dan ook op dat er ernstige nieuwe zaken zijn ontdekt. Het is dan ook onvermijdelijk en noodzakelijk dat de onderzoekscommissie zich opnieuw buigt over wat er nu te doen staat. Voor het Vlaams Belang moet de onderzoekscommissie hoe dan ook doorgaan tot de volledige waarheid aan het licht komt. Onze partij heeft dan ook onverwijld aan de Kamervoorzitter de onmiddellijke bijeenroeping van de onderzoekscommissie gevraagd, zoals in het eerste rapport van de commissie is voorzien.

De meerderheidspartijen willen een verderzetting van de onderzoekscommissie slechts overwegen als het gerechtelijk onderzoek, vermoedelijk in september, is afgerond. Het is aan te raden dat ze dan eerst bij hoogdringendheid het ondertussen door het Vlaams Belang ingediende wetsvoorstel ter verbetering van de werking van parlementaire onderzoekscommissies goedkeuren. Kwestie van flagrante incidenten – zoals advocaten van de staat die weigeren de eed af te leggen – in de toekomst te vermijden...

Wordt ongetwijfeld vervolgd.

Barbara Pas

Ten overvloede is gebleken dat er ongeoorloofde contacten waren tussen de politieke kabinetten en het gerecht, maar de parlementaire onderzoekscommissie Fortis kwam niet verder dan met fluwelen handschoenen geschreven conclusies en vage, nietszeggende aanbevelingen. Ondanks de voorafgaande talrijke stoere verklaringen in de pers was het van bij het begin al duidelijk dat de meerderheid helemaal niet wilde dat de onderzoekscommissie tot op het bot zou gaan.

De politieke onwil bleek reeds uit het feit dat de meerderheid het verloop van die onderzoekscommissie, ondermeer met trucs via experts, zoveel mogelijk heeft vastgelegd. Om verkiezingsredenen werd een zeer beperkte timing opgelegd, waardoor de lijst van getuigen drastisch werd ingeperkt. Heel wat getuigen, zelfs de drie betrokken rechters, mochten gewoonweg niet gehoord worden. Ook het door het Vlaams Belang gevraagde onderzoek naar het telefoon- en mailverkeer van magistraten en politici werd geweigerd.

Nieuwe onthullingen

In het gerechtelijk onderzoek naar de schending van de scheiding der

Is het einde van de Obamania in zicht?

Het lijkt of er stilaan een einde komt aan de 'Obamania', de Obama-hysterie die bezit nam van het universum toen de eerste gekleurde Amerikaan een goede tweehonderd dagen geleden zijn intrede deed in het Witte Huis.

Althans in de Verenigde Staten. Beging augustus geloofde nog slechts 51 procent van de Amerikanen dat de nieuwe president ook daadwerkelijk de beloftes zou uitvoeren waarmee hij zich had laten verkiezen. Na zijn ambtsaanvaarding op 20 januari was dat nog ruimschoots 60 procent. ('Na de euforie', *Elsevier*, 8 augustus) Daarmee is Barack Obama op exact hetzelfde niveau beland als George W. Bush zes maanden nadat die president van de VS werd. De wereld had ongetwijfeld beter verwacht.

Het is natuurlijk evident dat de populariteit van een nieuwe president na enkele maanden wat begint te tanen. Nu de 'staat van genade' voorbij is, zoals de republikeinse strateeg Bradley Blakeman schrijft, moet de charismatische Obama tonen dat hij niet alleen mooie praatjes kan verkopen. De vele zogenaamde *town hall meetings* die hij in heel wat Amerikaanse staten organiseert om zijn boodschap rechtstreeks aan de burgers te verkopen, weliswaar met een vooraf geselecteerd publiek en vooraf geselecteerde vragen, tonen ten overvloede over welk retorisch talent de man beschikt, maar volstaan vandaag niet meer om de publieke opinie zoet te houden. Die wil boter bij de vis.

Zes maand uitstel?

En inderdaad, van de vele beloftes uit de campagne heeft die publieke opinie nog niet veel gezien. Zelfs in het symbooldossier van de gevangenis op Guantánamo dat zo prioritair ging behandeld worden, heeft de nieuwe president fouten gemaakt, want de publicatie van het rapport over de gevangenen

die niet zullen worden bevrijd wegens te gevaarlijk, maar op wie geen specifieke beschuldigingen rusten, werd met zes maanden uitgesteld.

Maar van Guantánamo of de aangekondigde terugtrekking van de troepen uit Irak, liggen de Amerikanen

voorzichtige berekening werd al gemaakt door het onafhankelijke begrotingskantoor van het Congres.

Waterloo

De 'blauwe honden' verzetten zich daarbij vooral tegen de aangekondigde belastingverhoging waarmee de president zijn project wil financieren. *Gefundenes fressen* voor de republikeinen die bij monde van senator Jim DeMint de burgers heeft opgeroepen van het 'plan voor een ziekteverzekering voor alle Amerikanen' Obama's Waterloo te maken.

Omdat de republikeinen hardvochtige en asociale mensen zouden zijn, zoals een bepaalde pers ons wil doen geloven? Dat is onzin natuurlijk. Blijkens een recente peiling staat 50 procent van alle Amerikanen

Uit een peiling blijft dat 50 procent van de Amerikanen afwijzend staat tegenover Obama's plannen voor een universele ziekteverzekering.

minder wakker dan van de vraag of hun nieuwe president erin zal slagen de voornaamste belofte uit zijn programma te realiseren: de oprichting van een universele ziekteverzekering voor alle Amerikanen. Clinton verzandde in een gelijkaardige belofte bij het begin van zijn presidentschap in 1994. De democraten leven vandaag met de nachtmerrie van een gelijkaardig scenario. Want het plan voor een universele ziekteverzekering botst niet alleen op weerstand bij de republikeinse oppositie, ook in het eigen democratische kamp krijgt Barack Obama af te rekenen met felle oppositie tegen zijn plannen. Daar zijn het de zogenaamde conservatieve democraten of 'blauwe honden', veelal afkomstig van het platteland, die vrezen dat de ziekteverzekering de belastingbetaler een astronomisch bedrag van vele miljarden dollars zal kosten. Een

afwijzend tegen Obama's plan voor de gezondheidszorg, tegenover 44 procent die instemmend knikken en 6 procent zonder mening. Het is zoals met de onderwijsvrijheid. Amerikanen willen natuurlijk solidair zijn met hun onfortuinlijke landgenoten en staan achter betaalbare ziekenzorg voor iedereen die er nood aan heeft. Maar de burger moet natuurlijk zijn volledige keuzevrijheid bewaren en wie zich particulier wil blijven verzekeren moet dat ook kunnen blijven doen, vindt de modale Amerikaan. In het stelsel waar Obama van droomt, en waarin de macht van de particuliere verzekeraars gebroken wordt, verdwijnt die keuzevrijheid grotendeels. Vandaar de steun van meer dan 50 procent van de Amerikanen aan het verzet tegen de 'universele zorgverzekering'.

Koen Dillen

75% voor onafhankelijkheid

Het zelfbestuur van Groenland werd op 21 juni flink uitgebreid.

Groenland, een land in de noordelijke Atlantische Oceaan mag dan wel vier maal groter zijn dan Frankrijk, toch leven er nog geen 58.000 inwoners. Reeds op het einde van de 15de eeuw kwam Groenland officieel onder Deens bestuur te staan, en is sedert het begin van de 18de eeuw officieel een Deense kolonie. Maar de jongste vijftig jaar begint de roep naar onafhankelijkheid in Groenland steeds luidter te klinken.

Uit de EU

Reeds in 1953 kreeg Groenland een beperkte vorm van zelfbestuur binnen het Deense koninkrijk. Een zelfbestuur dat in 1979 gevoelig werd uitgebreid: het bleef weliswaar deel uitmaken van Denemarken, maar beschikte over een quasi-volwaardig parlement met een eigen premier en verregaande bevoegdheden. De Groenlanders maakten hier handig gebruik van om in 1982 een referendum te houden, waarbij beslist werd uit de Europese Unie te stappen, om zo aan enkele absurde Europese visserijwetten te ontsnappen. Een verregaande beslissing die in 1985 ook effectief in de praktijk werd omgezet, en zo van Groenland het eerste en voorlopig ook enige land maakt dat ooit de EU verliet.

Eind vorig jaar werd in Groenland op-

nieuw een referendum gehouden, en ook ditmaal met verregaande gevolgen. Op de vraag of er een grotere autonomie met een streven naar volledige onafhankelijkheid moest komen, antwoordde maar liefst drie op vier inwoners overtuigd: "aap!". Ja dus.

Hierdoor werd het zelfbestuur van Groenland op 21 juni (de Groenlandse nationale feestdag) 2009 flink uitgebreid. Merkwaardige vaststelling: ook onder de ruim 7000 Denen die in Groenland wonen en stemgerechtigd zijn, sprak een meerderheid zich uit voor meer autonomie. Zelfs de Deense premier Anders Fogh Rasmussen verwelkomde het referendum. Hij zei blij te zijn dat het plan voor meer autonomie zoveel bijval kreeg.

Naar onafhankelijkheid

De Groenlanders krijgen met het referendum het laatste woord in dertig beleidsdomeinen. De regering in de hoofdstad Nuuk verwerft verregaand zelfbestuur voor politiezaken, justitie, de kustwacht en het rechtssysteem. Het Kalaallisut, de taal van de autochtone Inuitbevolking, krijgt de officiële status, ten nadele van het Deens. En ook het grondstoffenbeleid halen de Groenlanders naar zich toe. Hun eiland is namelijk bijzonder rijk aan petroleum, aardgas, goud, diamanten, urani-

um, zink en lood. Ook kan Groenland vanaf nu als volwaardige natie verdragen sluiten met andere landen.

Nadat de uitslag van het referendum bekend gemaakt werd, verklaarde premier Enoksen: "Met het zelfbestuur zetten we de bakens uit voor de volgende generaties. Zij zullen de taak krijgen ons land naar de onafhankelijkheid te leiden." Deze stap zal uiteindelijk moeten leiden tot de volledige onafhankelijkheid van Groenland; als een volwaardige, vrije en ongebonden natie.

Het nieuws over het referendum werd bij andere Europese nationalistenvast op gejuich onthaald. "Dit toont aan dat het recht op zelfbeschikking in staten van de Europese Unie geldig blijft", zei Europarlementslid Mikel Irujo van de Baskische partij Eusko Alkartasuna. "Maar mogelijk is de democratie in Spanje nog niet zo gevorderd als in Denemarken", voegde hij er smalend aan toe.

Hetzelfde kan dan ook gezegd worden over België. Wanneer nog geen 60.000 Groenlanders recht hebben op zelfbestuur, waarom zouden dan zes miljoen Vlamingen geen recht hebben op onafhankelijkheid?

Stijn Hiers

De akkoorden Molotov-Ribbentrop

70 jaar geleden verdeelden het Derde Rijk en de Sovjet-Unie Polen onder elkaar.

Het is merkwaardig. Iedereen heeft op school geleerd dat de Tweede Wereldoorlog begonnen is toen nazi-Duitsland op 1 september 1939 Polen binnenviel. Nooit werd echter de aandacht gevestigd op het feit dat deze inval in feite in samenspraak met het communistische bewind van de Sovjet-Unie gebeurde. Die Sovjet-Unie, die op haar beurt op 17 december Polen in de rug zou aanvallen. Dit snode plan kwam tot stand toen op 23 augustus 1939 een verdrag gesloten werd tussen de twee grote totalitaire regimes. Een verdrag dat de geschiedenis zou ingaan als het Molotov-Ribbentrop-pact, naar de namen van de ministers van Buitenlandse Zaken die het ondertekenden.

Een geheime clausule van dat verdrag vermeldde dat Duitsland en de Sovjet-Unie Polen onder elkaar zouden verdelen en dat de Russen ook de hand mochten leggen op de Baltische republieken Estland, Letland, Litouwen en op Moldavië en een stuk Roemenië dat aan de grens met Rusland ligt. Het duurde heus niet lang of al deze afspraken waren gehonoreerd, maar dit betekende wel het begin van de Tweede Wereldoorlog* die – voor wat Europa betreft – tot mei 1945 zou duren, miljoenen doden zou eisen en er zou voor zorgen dat de helft van ons continent gedurende een halve eeuw onder de knoet van de Sovjet-Unie zou terechtkomen.

Hoe was het zo ver kunnen komen?

Duitsland vs Polen

In 1914 waren de Polen tegen hun zin al zeer vele jaren Russisch staatsburger. Dit had ervoor gezorgd dat in Polen re-

gelmatig revoluties uitbraken, die telkens in de kiem en vooral het bloed werden gesmoord. Wanneer de Eerste Wereldoorlog uitbreekt, heeft Duitsland er alle belang bij Rusland, dat een van zijn vijanden is, zoveel mogelijk te verzwakken. De Duitse regering zal er dan ook alles aan doen om de Poolse onafhankelijkheid te helpen realiseren. Dit lukt dermate goed dat deze onafhankelijkheid na de oorlog door de meeste naties als een *fait accompli* wordt aanvaard.

Oproep voor het Freikorps van Berlijn en omgeving.

Een en ander zorgt er echter niet voor dat de Polen de Duitsers dankbaar zijn. Integendeel. Ze maken na 1918 van de zwakte van dit land gebruik om een aantal regio's die al eeuwen Duits zijn te annexeren. Dit gebeurt uiteraard niet zonder slag of stoot. Duitse vrijwilligers, die praktisch allemaal oud-strijders uit de Eerste We-

reldoorlog zijn, verenigen zich in milities (die Freikorps genoemd worden) en komen hun landgenoten in het oosten verdedigen. De Volkerenbond probeert olie op het vuur te gooien door referenda te organiseren in de betwiste gebieden, maar wanneer deze volksraadplegingen resulteren in Duitse overwinningen, wordt er geen rekening mee gehouden (dit was o.m. het geval in Silezië). Uiteindelijk blijven Danzig en Oost-Pruisen Duits, maar omringd door Pools grondgebied. Vanzelfsprekend zorgt dit alles voor sterke anti-Poolse gevoelens in Duitsland.

Polen vs Rusland

Het is hier reeds gezegd. Polen maakte tot het begin van de Eerste Wereldoorlog deel uit van Rusland. In de eerste maanden na de Bolsjewistische Revolutie zal Lenin echter in een vlag van anti-imperialisme het principe van het zelfbeschikkingsrecht der volkeren willen toepassen. Dit leidt naar de onafhankelijkheid van onder meer de Baltische republieken, Finland, Oekraïne, Georgië, Armenië, enz. en ook van Polen.

Hoe communistisch hij ook moge zijn, Lenin zal heel vlug heimwee gaan krijgen naar het imperium van de tsaar en zo snel mogelijk proberen de onafhankelijk geworden regio's opnieuw in te lijven. Dit lukt met Georgië, Oekraïne, Armenië enz. maar niet met de Baltische staten en Polen. Integendeel. Het leger dat hij naar dat land stuurt wordt in 1920 in de onmiddellijke omgeving van Warschau door de Polen letterlijk in de pan gehakt. Van de verwarring die hierop volgt, proberen de Polen bovendien gebruik te maken om stukken Rusland in te palmen. Dit lukt slechts gedeeltelijk in Oekraïne, maar de Polen annexeren wel

een gebied met een breedte van 150 km dat zich ten oosten bevindt van de zogenaamde Curzonlijn die de oorspronkelijk afgesproken grens was tussen Polen en de Sovjet-Unie.

Molotov-Ribbentrop

Wanneer Ribbentrop en Molotov elkaar in augustus 1939 in Moskou ontmoeten, vertegenwoordigen ze allebei landen die menen Polen heel wat te kunnen verwijten. Dit is voor hen dan ook de aanleiding voor het starten van een oorlog tegen dat land. In feite gaat het om een roofoverval waarvan de buit op voorhand door de daders wordt verdeeld.

In september 1939 was het zover, maar daartoe beperkte het zich niet. Stalin had laten bedingen dat hij de Baltische republieken mocht inlijven en dit gebeurde dan ook al gauw zonder noemenswaardig protest van het westen. Een paar maanden later gingen de Sovjets zich dan aan Finland vergrijpen (een land dat vroeger ook deel uitmaakte van het rijk van de tsaar) en ook dit liet Duitsland zonder meer gebeuren.

Terloops weze opgemerkt dat gezien Stalin deze oorlog niet gewonnen heeft, de Finnen het enkel en uitsluitend aan eigen moed te danken hebben en zeker niet aan de hulp van het westen die er nooit gekomen is.

De merkwaardige hersenkronkels van de "linkse intellectuelen"

Nog opvallender dan het feit dat iedereen blijkt vergeten te zijn dat nazi-Duistland de Tweede Wereldoorlog begonnen is met de medeplichtigheid van het linkse regime in Moskou, is de wijze waarop de zogenaamde 'linkse intellectuelen' op heel dit verhaal gereageerd hebben en dit nog

steeds blijven doen. Om dit te bekijken moeten we eerst een stukje terug in de geschiedenis.

In de jaren '20 en '30 worden de communistische partijen in de ganse wereld geleid door de Communistische Internationale: de Comintern. Aan het hoofd hiervan staat een zekere Dimitrov, een Bulgaar die de bevelen en richtlijnen van Moskou slaafs uitvoert en toepast.

Vanaf 1928 had deze Dimitrov aan alle communistische partijen een politieke lijn opgelegd die hij de welluidende naam "Klasse tegen Klasse" meegegeven had. Het kwam erop neer dat alle linkse partijen (behalve de communisten uiteraard) in feite medeplichtig waren met de burgerij en dus als grootste vijand moesten beschouwd worden. Dit gold in het bijzonder voor de socialisten, die als sociaal-fascisten werden bestempeld.

Stalin en Georgi Dimitrov, hoofd van de Comintern.

Vanaf 1934-1935 zal dan plots door diezelfde Comintern een totaal tegenovergestelde richting worden gevolgd: de nieuwe richtlijn luidt dat het hoogst nodig is dat tegenover het 'fascistisch gevaar' de linkse partijen overal op initiatief van en waar het kan onder de leiding van de communisten een volksfront moeten opbouwen. Deze operatie lukt wonderbaarlijk. Dit blijkt zeer duidelijk uit het feit dat er in Frankrijk een "volksfrontregering" aan de macht komt en dat in de Spaanse burgeroorlog alle linkse partijen van Europa, zelfs de meest gematigden, aan hetzelfde zeel trekken als de communisten. Het anti-fascisme is dan een toverwoord gewor-

Spotprent van het Duits-communistisch pact van 23 augustus 1939.

den rond het welke alle linkse krachten worden gemobiliseerd. Hoe konden de socialisten, die gedurende jaren door de aanhangers van Lenin en Stalin voor het vuil van de straat uitgescholden werden, dit voor zichzelf verantwoorden? Je moet een "linkse intellectueel" zijn om die vraag te kunnen beantwoorden. Wat er ook van zij, in het linkse kamp was de oorlog tegen het fascisme de allesomvattende politieke opdracht.

In Spanje wordt deze oorlog letterlijk gevoerd, vermits de linkse partijen samen met de communisten in het republikeins kamp oorlog voeren tegen de Italianen en de Duitsers, die aan de zijde van Franco vechten. Hoe in 1939, toen die Spaanse burgeroorlog pas achter de rug was en de wonden die toen geslagen waren nog helemaal niet geheeld, de "linkse intellectuelen" konden aanvaarden dat het communistisch regime van Moskou niet alleen zoete broodjes bakte met de nationaal-socialistische dictatuur in Berlijn, maar dat beide landen ook nog als het ware zij aan zij een veroveringsoorlog gingen voeren, blijft het grootste mysterie van de 20e eeuw.

Eén les om nooit te vergeten kunnen wij uit dit alles wel trekken. Wanneer links iemand van 'fascisme' beschuldigt, moet dit steeds op een hartelijke lach onthaald worden. Als er iemand op dat vlak boter op het hoofd heeft, dan zijn het wel de aanhangers van de rode vlag.

*Merkwaardig blijft dat Frankrijk en Engeland de oorlog verklaarden aan Duitsland toen dit land Polen aanviel, maar niet reageerden toen Rusland dit ook deed.

Francis Van den Eynde

Molotov ondertekent het akkoord. Hij wordt geflankeerd door Ribbentrop en Stalin.

Colloquium

**De islam kan
uw vrijheid schaden**

24 september 2009, 20u.

Auditorium Elzenveld • Lange Gasthuisstraat 45, Antwerpen

Karim Van Overmeire

Voorstelling van de Nederlandse
vertaling van het boek Al-Hijra

Sam Solomon

Immigratie als strategie en
tactiek van de islamisering

Professor Hans Jansen

De islam: bedreiging voor Europa of
multiculturele verrijking?

Filip Dewinter

De islam kan uw vrijheid schaden

Steden tegen Islamisering en het Vlaams Belang organiseren op 24 september een colloquium over de toenemende islamisering van Europa en Vlaanderen. Op dit colloquium wordt eveneens de Nederlandse vertaling van het boek Al-Hijra voorgesteld door Uitgeverij Egmont.

Inschrijven voor dit colloquium kan via
hans.verreyt@vlaamsbelang.org, 02/219.60.09 of 0496/53.31.38.

Steden Tegen Islamisering - STI
op www.stedentegenislamisering.be

VLAAMS BELANG

Al-Hijra: immigratie als veroveringsdoctrine

Eind september verschijnt een nieuw islamkritisch boek bij Uitgeverij Egmont.

Er is een nood aan islamkritiek in Vlaanderen. Media en machthebbers maken steeds maar weer excuses voor de islam en al te vaak wordt toegegeven aan islamitische eisen zoals bijvoorbeeld het gescheiden zwemmen voor vrouwen. In Nederland daarentegen durft men al eens het gezond verstand voorop te stellen. Een van die nuchtere Nederlanders is de arabist en islamoloog Hans Jansen die op donderdag 24 september zal spreken op het Vlaams Belang-colloquium 'De islam kan uw vrijheid schaden'.

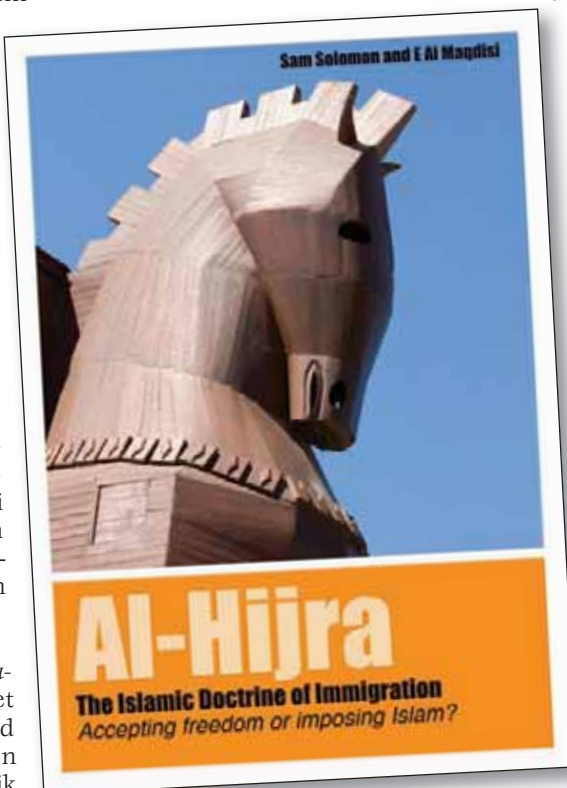
Doctrine van de immigratie

Eveneens spreker op het colloquium is Sam Solomon, een ex-moslim die zich bekeerde tot het christendom, wat in de islamitische wereld geen sinecure is, getuige zijn daaropvolgende gevangenschap en doodstraf. Uiteindelijk kwam hij er vanaf met ballingschap. Solomon is een vooraanstaand schrijver en wetenschapper, gespecialiseerd in de islamitische wetgeving (sharia) en mensenrechten en trad op als adviseur voor het Britse en Europese parlement. Veel achtergrondinformatie over de auteur hebben we niet vanwege de vervolging waaraan ex-moslims onderworpen worden. Samen met zijn collega en onderzoeker E Al Maqdisi schreef hij twee boeken die in een Nederlandstalige uitgave worden gebundeld door Uitgeverij Egmont en voorgesteld op het colloquium.

In 'Al-Hijra: de islamitische immigratiedocctrine' beschrijven de auteurs het rolmodel dat de profeet Mohammed is voor alle moslims. Mohammed en zijn volgelingen waren aanvankelijk actief in Mekka maar moesten deze stad ontvluchten en trokken in 622 naar Yathrib (Medina). Deze migratie wordt in het Arabisch *Hijra* genoemd. De verspreiding van de islam buiten Mekka was daarmee een feit, niet enkel als religie maar als een politiek en socio-religieus systeem. Dat dit de belangrijkste islamitische mijlpaal is,

wordt aangetoond door het feit dat de *Hijra* het begin markeert van de islamitische kalender.

Het migratiemodel van Mohammed naar Medina en zijn machtsverwerving aldaar vormt de 'doctrine van de immigratie' die moslims moeten volgen (want een religieuze plicht) om de islam te verspreiden over de wereld. De islamitische plannen om het Westen te islamiseren verwijzen steeds naar het *Hijra*-model met dien verstande dat dit volgens moslims geen resultaat is van menselijke plannen maar van een goddelijke belofte dat de moslims zullen zegevieren op aarde.

Het belangrijkste principe voor de stichting van een succesvolle, zichtbare islamitische maatschappij bestaat erin om gescheiden en verschillend te zijn van de gastsamenleving. Segregatie is essentieel. Vandaar de eisen waarvan de gastsamenleving veronderstelt dat ze enkel betrekking heb-

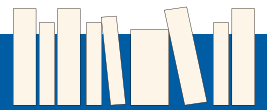
ben op religieuze en culturele noden: het dragen van hoofddoeken, islamitische voedselvoorschriften, islamitische bankieren enz. Zo wordt de segregatie geconsolideerd. Ongeacht hoe onbelangrijk ze ook lijken: de islamitische eisen stoppen nooit.

"Moskeeën: onze kazernes"

Het tweede, meer beknopte boek, 'De moskee ontmaskerd', stelt de vraag of de moskee louter een plaats van aanbidding is. Waarom werden er in Europa al zo vaak wapens en literatuur die aanzet tot terrorisme aangetroffen? En waarom wordt er geen fatwa uitgevaardigd die een definitief einde stelt aan dergelijke activiteiten binnen de moskeeën indien de islam een religie van vrede is, zoals zo vaak wordt beweerd? Het antwoord is duidelijk: moskeeën spelen niet enkel een religieuze maar ook een politiek-militaire rol. Elke moskee moet zich immers organiseren naar het voorbeeld van de eerste door Mohammed opgerichte moskee in Medina waar niet alleen de islamitische doctrine werd onderrecht maar ook jihad-operaties bespreekt en afgekondigd, loyaleitsverklaringen aan Mohammed van de Arabische stammen ontvangen, doodstraffen uitgesproken tegen tegenstanders van Mohammed, enz.

Een belangrijk inzicht is dat de islam geen persoonlijke religie is, maar een alomvattend politiek systeem in een religieus kleedje dat alle aspecten van het leven van zijn onderdanen regelt. De weigering van moslims om zich aan te passen aan de gastsamenleving dient begrepen te worden als een politieke zet die religieus tot uitdrukking wordt gebracht. In het belang van de gastsamenleving dienen alle islamitische daden en eisen dan ook vanuit socio-politiek oogpunt bekeken te worden.

Jan Lievens

Een verontrustend boek

Wouter van den Meersch

Parijs, 2048. Frankrijk is - zoals heel West-Europa - onder moslimheerschappij gekomen. Tegen de Parijse achtergrond zien we publieke stenigingen, zwaar gesluierde vrouwen en religieuze politie. De kathedraal Notre-Dame is omgevormd tot de grote Al-Franconimoskee. In dit bevreemdende en vervreemdende landschap heeft een deel van de autochtone bevolking zich, half of heel opportunistisch, tot de islam bekeerd en is opgegaan in de klasse van de nieuwe heersers. Een massa niet-bekeerlingen zit samengedreven in getto's en leidt daar een schamel en onzeker bestaan, overgeleverd aan de grillen van de islamitische machthebbers. Enkele overtuigd katholieke gemeenschappen zijn ondergedoken en leven ondergronds, zij aan zij met het gewapende verzet dat met de moed der wanhoop guerrilla voert. Ondersteund door Oost-Europese agenten slaat het "maquis" de handen in elkaar waarna het verhaal tot zijn dramatische ontknoping komt.

La Mosquée Notre-Dame de Paris is het werk van de Russische schrijfster Elena Tchoudinova en verscheen in 2005. In Rusland is het een bestseller geworden. Omdat het verhaal zich in Parijs afspeelt en met grote kennis van zaken Franse en West-Europese toestanden behandelt, werd in

2008 een Franse vertaling gemaakt. Geen enkele Franse uitgever wilde echter zijn vingers aan het gevoelige onderwerp branden, boekvoorstellingen werden tegengewerkt, Tchoudinova werd doodgezwegen,... de gebruikelijke methode dus. Uiteindelijk werd de Franse vertaling gratis op het internet beschikbaar gesteld, tot de jonge, onafhankelijke uitgeverij Tatamis het waagde om het werk in boekvorm op de markt te brengen.

De toekomstroman, utopisch of dystopisch, is een bekend en beproefd literair genre. Het laat zowel verregaande fantasie als doorgetrokken realistische beschouwingen toe. Waar op deze schaal bevindt zich *La Mosquée Notre-Dame de Paris*? De rode draad doorheen het verhaal is het bezwerende zinnetje: "Eens je toegevingen begint te doen, kan je nooit meer stoppen." Als we de evolutie van de islam in het Westen bekijken, klinkt dat akelig vertrouwd. Er zijn de 'kleine' dingen zoals hoofddoeken en halal voedsel, maar er zijn ook al ernstigere zaken zoals de sharia-rechtbanken in Groot-Brittannië, de criminalisering van islamkritiek en de algemene angst voor onrust en oproer wanneer iets de moslims niet welgevallig is. Laten we hopen dat *La Mosquée* een fictiewerk blijft. Het boek is helaas niet in het Nederlands beschikbaar.

La Mosquée Notre-Dame de Paris année 2048.

Elena Tchoudinova

Uitg. Tatamis, 2009, 480 blz.

Het boek kan worden besteld via het regiosecretariaat van Brussel-19 aan 20 euro.

Vele vragen

Frederik Pas

In de nacht van 17 december 2005 werd Gert Luyckx, een 37-jarige succesvolle ondernemer uit Antwerpen, doodgestoken in een Duits hotel. De dader was een Turkse poetschulp, die naar eigen zeggen dacht dat Gert geen hotelgast maar een inbreker was. De Duitse rechtbank waarvoor hij zich moest verantwoorden, volgde het verhaal van de Turk en oordeelde dat het gebeurde "een spijtige samenloop van omstandigheden" was. Er werd een lichte straf uitgesproken en de kous was af.

Echter niet voor Gerts familie en vrienden, die na de wel heel snelle afhandeling van de zaak met vele vragen bleven zitten. Zo werd Gerts appartement in München, voordat zijn ouders er konden komen, reeds door onbekenden bezocht, en bleek de dader een illegale Koerd met een gewelddadig en extremistisch verleden. De zerk werd later door enkele Roemenen met

champagne overgoten. Eigenaardig was bijvoorbeeld ook dat Gert kort voordien gezegd had dat hij, mocht hij sterven, in Antwerpen begraven zou worden en dat hij op zijn jonge leeftijd reeds een testament had opgemaakt. Daags voor zijn dood had hij nog zijn gsm-nummer veranderd.

Vader Karel Luyckx, een journalist, wil weten wat er echt met zijn zoon gebeurde op die fatale nacht en schreef het hele verhaal neer in dit aangrijpend boek.

De moord op Gert Luyckx. Alles toeval?
Karel Luyckx

Davidfonds/Leuven, 2009, 132 blz.
17,50 euro

Verantw. uitgever:

Bruno Valkeniers, Madouplein 8/9 - 1210 Brussel

Hoofredacteur: Philip Claeys

Redactiesecretaris: Frederik Pas

Redactiemedewerker: Ann De prins

Opmaak: Guido Schuermans

Redactieraad:

Joris Van Hauthem, Wim Wienen, Monika Persoons,
Marc Joris, Ludo Leen, Koen Dillen, Jan Lievens,
Steven Creyelman, Wim Van Dijck, Dirk De Smedt
Werner Somers, Wim Van Osselaer, Stijn Hiers,
Evert Hardeman, Tomas Verachttert.

Redactie: Tel. 02/219.60.09

Fax redactie: 02/219.72.74

Illustraties: Fré

Foto's: Marcel Steeman, Ben Bessemans

Vlaams Belang Internet:

<http://www.vlaamsbelang.org>

E-post: info@vlaamsbelang.org

Vlaams Belang Jongeren Internet:

<http://www.vbj.org>

E-post: info@vbj.org

E-post redactie:

vlaamsbelangmagazine@vlaamsbelang.org

Nationaal secretariaat:

Madouplein 8/9 - 1210 Brussel

Oplage: 26.000

Abonnement 1 jaar: € 9

Bank: 320-0808816-03 - Vl. Belang-nationaal

BEELD UIT BELGISCHE GEVANGENIS

IN MEMORIAM

Frans Laurent

21/02/1945 - 18/07/2009

Met Frans Laurent verliest het Vlaams Belang in Liedekerke een trouwe medestander.

Hij deed nooit aan politiek voor zichzelf, hij wou de welvaart van Vlaanderen doorgeven aan de volgende generaties. Frans hield van zijn land en vroeg van nieuwkomers respect voor het Vlaams karakter van Liedekerke.

Als het Vlaams Belang vandaag is uitgegroeid tot een belangrijke politieke factor in Liedekerke dan is dat mede zijn verdienste en daarvoor zijn we hem heel dankbaar.

Aan zijn familie en vrienden bieden wij onze oprechte bliken van medeleven aan.

IN MEMORIAM

Arthur Vandesande

09/12/1943 - 10/11/2009

Als opvolger kwam Arthur pas vorig jaar in de Blankenbergse gemeenteraad. Arthur was vooral gekend als uitbater van taverne De Singla: een moedige, overtuigde Vlaming die als zelfstandige zijn overtuiging niet verborg. Elke verkiezingscampagne prijkte er dan ook een verkiezingsbord aan de gevel van zijn gezellige, volkse taverne waar Filip Dewinter vorige zomer nog te gast was als spreker op de VBJ zomertoernee. We zijn Arthur dankbaar voor zijn jarenlange inzet en steun.

Aan zijn familie en vrienden bieden wij onze oprechte bliken van medeleven aan.

AANLEG-ONDERHOUD
van tuinen

RENOVATIE/SNOELwerken

BOOMVERZORGING

CREATIEVE TUINONTWERPEN

TE HUUR:
PROFESSIONELE HOUTKLIEVER

Tel.: 03/383 05 28
GSM: 0486/10 15 43
hans.couttenye@skynet.be

EIGEN VOLK EERST

STS Traiteur Service Sigrid
Koken bij u thuis of op locatie

Voor ieders budget!

- Recepties
- Buffetten
- Communiefeesten
- Levering aan huis
- Totale feestverzorging

Tel.: 03/383.05.28 GSM.: 0485/73.08.18
traiteursigrid@hotmail.com BTW: BE 863-236-355

UW HUIS, MIJN ZORG

- E.P.D.M. Dakwerken
- Nieuwbouw, renovatie en isoleren van platte daken

Zelfwerkend patroon
Michel Denolf

Tel. 03/3842022 Gsm 0496/890325 Fax 03/2905712
Michel.Denolf@pandora.be

WEBBREEZER SOLUTIONS

Een webstek voor uw afdeling zonder enige technische kennis?

**webdesign
webhosting
domeinregistratie**

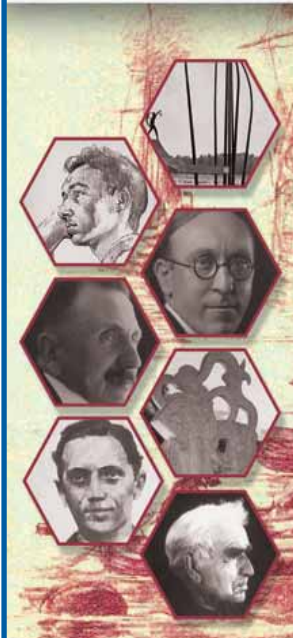
Meer dan 30 afdelingen gebruiken het systeem al!

www.webbreezersolutions.be

Webbreezer Solutions bvba • Ballestraat 33 • 8000 Brugge • info@webbreezersolutions.be

37ste
TENTOONSTELLING

AAN DE SCHELDE...
Vlaamse stemmen langs de stroom in Denderstreek, Waasland en Vaartland

Tentoonstelling van
15 september 2009
t/m
30 januari 2010

gratis toegankelijk op
di. wo. & vr. van 14u tot 17u
za. van 10u tot 16u

BORMSHUIS
VOLKSTRAAT 30
2000 ANTWERPEN
Tel. 03 238 33 99 • info@bormshuis.org

Verantw.: Lieve Van Onckelen, Volkstraat 30, 2000 Antwerpen

HEMIG
BVBA

Centrale Verwarming
Nieuwbouw, en renovatie
Gasolie, Gas, en vaste brandstoffen
Onderhoud en herstellingen
Controle stookolietanks
Gehabiteerd-Gasinstallateur

Invoerder van Atmos
Hout vergassingsketels
Pellet ketels
Combiketels hout - Pellets
Combiketels Hout - Gasolie
Hout - Gas

Sanitair
Nieuwbouw, en renovatie
Totale badkamerrenovatie

Venstraat 43, 2240 Viersel
Tel. 03 475 94 77 • GSM 0473 66 04 13 • Fax 03 475 94 79
info@hemig.be • www.hemig.be

ZATERDAG 5 SEPTEMBER

IEPER. Bezoek aan de zoo en de stad Antwerpen. Vertrek aan het station van Ieper om 8.30u. Inl.: N. Six, 0479/30.41.01.

ZONDAG 6 SEPTEMBER

ZAVENTEM. De Gordel - fietstocht met onze nationale mandatarissen. Vertrek op het Marktplaatsplein te Zaventem om 10u. Inl.: Regiosecr. Vilvoorde: 02/253.38.27

ZATERDAG 12 SEPTEMBER

STEKENE. Busreis naar Ieper en omgeving. Vertrek Marktplaatsplein om 8u. Inl.: I. De Cock, 03/779.78.68.

ZONDAG 13 SEPTEMBER

KAMPENHOUT. Stand op de Jaarmarkt in het centrum om van 9 tot 13u. Inl.: M. Fannes, 0496/55.73.36.
ROOSDAAL. 3de verkeerde wandeling om 14u. Inl.: M. Steeman, 0479/37.46.03.

ZATERDAG 19 SEPTEMBER

ZONNEBEKE. Spaghetti-avond in OC 't Zonnerad, Tresoriersstr. 5 om 19u. Inl.: T. Vercaigne, 0487/68.39.94.
GAVERE-ASPER. Eetfestijn met H. Coeliegers in zaal Nova, Steenweg 82 om 19u. Inl.: X. Schamp, 0486/96.34.93.

ZONDAG 20 SEPTEMBER

OOSTKAMP. Gezinsdag in Kasteel der Lakebosschen, Lakebossendreef 4, Ruddervoorde om 13u. Inl.: Regiosecr., 050/39.72.81.

VRIJDAG 25 SEPTEMBER

IZEGEM. Karaoke-avond met S. Sintobin in 't Damberd, Gentestr. 9 om 19u. Org.: VBJ Izegem. Inl.: M. Dieryckx, 0472/60.62.77.
LIER. 5 jaar VBJ Lier-Koningshooikt: receptie met video/fotovoortelling in Bovenzaal De Valk, Grote Markt om 20u. Inl.: K. Radulescu, 0499/08.61.94.

ZATERDAG 26 SEPTEMBER

DEINZE. Eetfestijn met Johan Deckmyn in het Buurtcentrum, zaal 'De Rekelinge', D. Delcroixstr. om 19u. Inl.: L. Goeminne, 09/388.86.48.

ZONDAG 27 SEPTEMBER

HEMIKSEM. Pannenkoekenslag in 't Nief Perdje, Lindelei 152 van 14 tot 18u. Inl.: L. Goeminne.

ZATERDAG 3 OKTOBER

OOSTENDE. Herfstbuffet in zaal De Griffioen, Stene Dorpstr. 87 om 19u. Inl.: Regiosecr., 059/80.80.81.
ZELZATE. Eetfestijn met G. D'haeseleer vs. G. D'haeseleer, gemodereerd door K. Van Overmeire in Voetbalkantine 'De

Grensboys', Zeestr. 4 om 19u. Inl.: G. D'haeseleer, 0498/46.43.79.

LINT. Afdelingsetentje met F. Dewinter en W. Wienen in CC De Witte Merel, Liersestwg. 25 om 19.30u. Inl.: J. Verreyt, 0479/84.44.93.

ZATERDAG 10 OKTOBER

MERELBEKE. Breughelstafel met F. Dewinter in CC 't Groenendal, Brandegems Ham om 19u. Inl.: P. De Ganck, 0473/80.42.99.

ZONDAG 11 OKTOBER

MECHELEN. VBJ-congres '100% identiteit' in Perron M, Douaneplein om 14u. Org. en inl.: VBJ Nationaal, 02/219.27.28.

ZATERDAG 17 OKTOBER

LENNIK. 1ste etentje in zaal Classics, F. Van der Steenstr. 120 om 11.30u. Inl.: F. Rooselaers, 0476/92.81.84.
HAALTERT. Barbecue in Hof ten Eede, Huytstr. 22-24 van 17 tot 22u.
POPERINGE. Kaas- en wijnavond in Dorpshuis Rookop, Heuvellandseweg 1, Reningelst om 19u. Inl.: M. Vanbrabant, 057/30.02.93.
EVERGEM. Breughelfestijn in Ter Biezen, P. Benoiststr., Ertvelde 23 om 19.30u. Inl.: D. Geleyte, 0477/56.47.64.

ZONDAG 18 OKTOBER

BOECHOUT. Ontbijtgesprek met B. Valkeniers en G. Celen (Pro Flandria) in Hof van Reyden, Oude Baan 39 om 11u. Inl.: C. Uytendewilgen, 0495/87.59.46.
BUGGENHOUT. Kippenfestijn in Zaal Nicolaas, Jachtweg 1 van 11 tot 19u. Inl.: P. De Vos, 0495/23.99.59.
GERAARDSBERGEN. Eetfestijn in zaal Manolito, Onkerzelestr. 241, Onkerzele van 11.30 tot 15u. Inl.: S. Bourlau, 0475/35.07.05.

ZATERDAG 24 OKTOBER

ASSE. Hopduveletentje in zaal Toverfluit, Gemeentepark. Inl.: C. Van Bael, 0476/27.61.59.
WAARSCHOOT. Mosselfestijn in zaal Artevelde, Stationsstr. 9 om 19u. Inl.: G. Danel, 0497/48.76.36.

VRIJDAG 30 OKTOBER

IZEGEM. Jaarlijks hutsepotfestijn met F. Dewinter in Nieuw Gemeentehuis, Kachtemseplein, Kachtem om 20u. Inl.: S. Sintobin, 0495/36.00.75.
TIENEN. VBJ-kwis in Chalet HRV, Lindeveld, Kuntich om 20u. Org.: VBJ Tienen. Inl.: W. Van Dijck, 0475/70.32.86.

ZONDAG 8 NOVEMBER

IEPER. 4de Sint-Maartensfeestje met bezoek van Sint en Zwarte Piet in CC De Meersen, Hoek Sint-Niklaasstr./Sint-Jansstr., naast de oude bibliotheek van

15 tot 17u. Inl.: N. Six, 0479/30.41.01.

VRIJDAG 13 NOVEMBER

LOVENDEGEM. Vrijdag de dertiende saté-kaarting in café Family, Kasteeldreef 14 om 19u. Inl.: G. Neyrinck, 0475/55.67.88.

ZATERDAG 14 NOVEMBER

KAMPENHOUT. Pastafestijn in Parochiezaal, Bogaertstr., Nederokkerzeel van 11.30 tot 21u. Inl.: M. Fannes, 0496/55.73.36.

MOERBEKE-WAAS. Eetfestijn met F. Dewinter in Galaxy, Statiestr. 1 om 19u. Inl.: E. Coupé, 09/346.64.89.

ZELE. Breughelmaaltijd in New Garden, Gentssestwg. om 19u. Inl.: B. Kesteleyn, 0496/86.48.63.

ZONDAG 15 NOVEMBER

TEMSE. Eetfestijn in Emiel Naudtszaal, Hof ter Elstlaan 1, Elversele van 12 tot 17u. Inl.: A. Peeters-Muysshondt, 0478/34.87.12.

DONDERDAG 19 NOVEMBER

AVERBODE. 6de kiekendag in zaal Familia, Prelaatstr. 26 van 11.30 tot 20u. Org.: VB Scherpenheuvel-Zichem ism. VB Diest en Bekkevoort. Inl.: M. Van der Bruggen, 0473/85.25.93.

VRIJDAG 20 NOVEMBER

LOVENDEGEM. Hutsepot met varkenspoten in café Family, Kasteeldreef 14 om 19u. Inl.: G. Neirynck, 0475/55.67.88.

ZATERDAG 21 NOVEMBER

KONTICH. Jaarlijks afdelingsfeest met R. De Bont in zaal Berkenhof, Ferd. Maesstr. om 19u. Inl.: J. Wambacq, 03/457.31.70.

ZONDAG 22 NOVEMBER

LEBBEKE. 3de afdelingsetentje in parochiezaal, Lange Minnestr. 55 van 11.30 tot 15u. Inl.: G. Buggenhout, 0478/97.08.08.

ZATERDAG 5 DECEMBER

ZOMERGEM. 1ste eetfestijn met M. Roelens in parochiezaal, Kerkplein, Ronsele om 20u. Inl.: B. Wallaert, 0472/97.04.07.

ZATERDAG 12 DECEMBER

IEPER. Kerstuitstap naar Valkenburg en Maastricht, vertrek om 7.30 uur aan het station. Inl.: N. Six, 0479/30.41.01.

ZATERDAG 16 JANUARI

VILVOORDE. Nieuwjaarsreceptie in zaal Uilenspiegel, Gevaertstr. 18 om 19.30u. Org.: VB Regio Vilvoorde. Inl.: Regiosecr., 02/253.38.27.

CONGRES

ZONDAG 11 OKT. '09 • 15 U.

PERRON M • DOUANEPLEIN (Nekkerspoel)

MECHELEN

OPTREDEN VAN

**2 FABIOLA, DJ PAT KRIMSON (ATMOZ),
DJ JAN (ILLUSION & CARAT) &
DJ A-TOM-X (ILLUSION & OBSESSION)**

VLAAMS BELANG JONGEREN